Nr. 79. Środa, 8 Kwietnia 1914. Rok 104.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., poczta 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska** l. 3. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.
Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K	**ćwierćrocznie**	8 K — h.	**rocznie**	24 K	**ćwierćrocznie**	6 K
półrocznie	16 K	**miesięcznie**	2 K 70 h.	**półrocznie**	12 K	**miesięcznie**	2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.
„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h.
„Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal., nadesłane** po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po **60 hal.** za wiersz petitowy lub jego miejsce.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska** l. 3. W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 7 kwietnia.

Przeciw mnożeniu inteligentnego proletaryatu.

Po tym tytułem powtórzyła *Gazeta Lwowska* z piątku dnia 3 kwietnia 1914, Nr. 75, ze wszech miar uwagi godny artykuł dziennika *Fremdenblatt* o frekwencyi austryackich gimnazyów i szkół realnych w r. szk. 1913/14 i ujemnych wnioskach, jakie nasunąć musi porównanie dat statystycznych. Zestawiając bowiem tegoroczne cyfry frekwencyi w austryackich gimnazyach: — 111.861 uczniów — w austryackich szkołach realnych: — 48.892 uczniów — z odnośnemi cyframi roku ubiegłego, stwierdza *Fremdenblatt* stały i szybki wzrost gimnazyów — tego roku + 8.466 uczniów, a widoczny upadek szkół realnych, tego roku — 905 uczniów. Zjawisko to według wywodów dziennika może poważnie zaniepokoić; źródłem bowiem jego jest widoczna jakaś masowa psychoza, zwracająca w Austryi młodzież wyłącznie ku służbie urzędniczej, choćby na najskromniejszej posadzie rządowej, a odwracająca myśli od nierównie świetniejszego wyposażenia, jakie otwierają talentowi i pracowitości zawody komercyalne, przemysłowe i techniczne.

Sprawa ta, społecznie pierwszorzędnej wagi, jest niestety w wyższym stopniu uwagi godna odnośnie do stosunków naszego kraju, w którym od r. 1888 począwszy, liczba gimnazyalistów z roku na rok gwałtownie wzrasta, przepełniając do ostatnich nieraz granic dawne i licznie otwierane nowe gimnazya, natomiast szkoły realne, pomimo poparcia wszystkich czynników decydujących, pomimo lepszych niewątpliwie warunków pomieszczenia, nauczania i wychowania, pomimo korzystniejszych widoków na przyszłość dla swych wychowanków, wiodą wprost suchotniczy żywot, wykazując naprzemian w jednym roku nieznaczny przyrost, w następnym nieznaczny ubytek frekwencyi.

Dalszym, jaskrawym wyrazem dziwnego nienasyconego głodu nowych gimnazyów, nie wynikającego z pewnością z jakiegoś może bujnego rozkwitu humanistycznych i filologicznych studyów, jest fakt, że w ciągu ostatnich siedmiu lat liczba prywatnych gimnazyów męskich wzrosła w Galicyi **z 2 zakładów do 34, z 465 uczniów do 4835 z 16 klas do 150,** w tym samym zaś czasie nie powstała ani jedna prywatna szkoła realna, a szkoły fachowe, zakładane kosztem i staraniem Towarzystw lub gmin, należą do zupełnie odosobnionych i sporadycznych zjawisk.

Rada szkolna krajowa w dorocznem sprawozdaniu o stanie wychowania publicznego, zwraca nieustannie uwagę opinii publicznej na niezdrową, a tak głęboko w społeczeństwie zakorzenioną niechęć ogółu do studyów, wiodących do wolnego zarobkowania na polu handlowem, przemysłowem i technicznem. Również na ostatniej, czwartej z rzędu konferencyi dyrektorów szkół średnich galicyjskich, odbytej we Lwowie w dniu 16 i 17 grudnia 1912, przewodniczący konferencyi, Wiceprezydent Rady szkol. kraj. dr. Ignacy Dembowski, we wstępnem przemówieniu podniósł z naciskiem niebezpieczeństwa, jakie wyniknąć muszą z niedostatecznego popierania szkół praktycznie kształcących w kraju, który w porównaniu z sąsiednimi, ekonomicznie i przemysłowo lepiej rozwiniętymi, ma tak trudne warunki rozwoju.

W ostatnich trzech latach zatamowanie normalnego toku spraw publicznych wstrzymało również chwilowo rozwój szkolnictwa, wskutek czego wbrew stałej tradycyi i potrzebie obu narodowości nie powstała żadna państwowa szkoła wychodząca poza zakres szkół ludowych. Obecnie gdy pomyślne rozwiązanie najważniejszych trudności politycznych rokuje nadzieje nowego okresu twórczej pracy na polu organizacyi wychowania publicznego, oczekiwać należy w interesie kraju i młodzieży, że społeczeństwo udzieli poparcia usiłowaniom Administracyi szkolnej, mającym na oku szczególnie rozwój szkół praktycznie kształcących.

Wprowadzenie w życie pragmatyki służbowej w gal. Administracyi skarbowej.

Wprowadzenie w życie pragmatyki służbowej wywołało w krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie, której podlega bardzo liczny personel, energiczną i intenzywną działalność w celu możliwie najspieszniejszego przyznania interesowanym funkcyonaryuszom korzyści, wynikających z nowej ustawy, w szczególności zaś poborów wyższych klas rangi, wyższych stopni płacy w dotychczasowej klasie rangi i jednorazowych zasiłków.

Ponieważ przyznanie poborów wyższych klas rangi jest zależne od pomyślnej kwalifikacyi, urzędują codziennie od trzech tygodni komisye kwalifikacyjne, pracując bez przerwy tak w godzinach przedpołudniowych, jak i wieczornych i ukończą według wszelkiego prawdopodobieństwa już w przyszłym tygodniu swoje czynności, co ze względu na kilka tysięcy kwalifikowanych urzędników jest dowodem niezwykle wytężającej działalności tej komisyi.

W miarę uskuteczniania przez komisye kwalifikacyj, załatwiają właściwe departamenty administracyjne, których personal zosta na czas potrzeby odpowiednio powiększony, napływające bardzo licznie zgłoszenia o przyznanie poborów wyższych klas rangi, nadto zaś już od chwili ogłoszenia rozporządzeń wykonawczych załatwia się niemniej liczne zgłoszenia o wyasygnowanie wyższych stopni płacy w tej samej klasie rangi, które nie zawisło od oceny kwalifikacyi. Jest uzasadniona nadzieja, że rozstrzygnięcie wszystkich zgłoszeń o przyznanie korzyści, wynikających z pragmatyki służbowej dla poszczególnych funkcyonaryuszy Administracyi skarbowej zostanie wkrótce zupełnie przeprowadzone.

Z równym pośpiechem postępują w krajowej dyrekcyi skarbu prace około przyznania bardzo licznemu pomocniczemu personalowi kancelaryjnemu galicyjskiej Administracyi skarbowej korzyści materyalnych, wynikających z rozporządzenia wszystkich Ministerstw z dnia 25 stycznia 1914 Dz. u. p. Nr. 21, oraz jednorazowego zasiłku.

Znacznej części tego personalu korzyści te zostały już przyznane.

Polityka żeglużna.

Czytamy w wiedeńskim *Fremdenblacie:* Wielki problem unarodowienia austryackiej polityki żeglużnej był przedmiotem gorących walk, które pod koniec z. r. tak żywo zaprzątały opinię publiczną. Monarchia oddawna wciągnięta została w wir międzynarodowej polityki żeglużnej, ponieważ stale dostarczała znacznego kontyngentu pasażerów dla wszystkich Towarzystw okrętowych. Ale w odwrotnym stosunku do tego udziału w ruchu emigrantów pozostawał wpływ Austryi na zarządzenia Towarzystw władających nad morzem.

Rokowania doprowadzone świeżo w Mi-

---

41)

Józef Weyssenhoff.

PUSZCZA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy).

XIII.

Osowa była siedzibą zbudowaną przez obecnego właściciela, Justyna Sasa, i miała wiele cech jego charakteru. Dom drewniany na wzgórzu, bardzo gęsto oszklony, w stylu fantastycznym, lecz przyjemnym, był urządzony mniej dla gospodarza niż dla gości, zawierał bowiem przeważnie pokoje bawialne, oranżerye i różne przystawki belwederowe. Dalsze podobieństwo Osowy do pana Justyna polegało na połowicznym defekcie figury majątku, gdyż połowa leśna mocno była sfatygowana. Ale niezrównaną ozdobą Osowy było odległe o paręset kroków od dworu jezioro Kniaź, najwspanialszy i największy zbiornik wód na Polesiu. Sas przeniósł umyślnie dwór ze starego miejsca nad tę przestrzeń wodną, że mu przypominała morze i że mógł urządzić na jej brzegu różne osobliwości, jak oto wielką przystań dla flotyli łodzi i łódek, a nawet strzelnicę gołębi, jak w Monte-Carlo. I tak ozdobione wybrzeże nazywał „swoją Riviera".

Kto tu przyjeżdżał po raz pierwszy, jak Kotowicz, biegł natychmiast do przystani, gdyż widok był rzadki w tym kraju i przemożnie pociągający. Dzisiaj upał był prawie egzotyczny i fala, nie schodząca nigdy z tego poleskiego morza, przelewała się iskrzącymi szafirami.

Brzeg rozstępował się na obie strony łukiem leśnym zaledwie dostrzegalnej krzywizny, dał zaś wodna uciekała aż pod horyzont, wyciągnięty srebrzystą cięciwą. Gdyby jeszcze woń soli i jodu, złudzenie morza byłoby zupełne, ale od modrej otchłani wiał słodki jeziorny zapach, leczniczy na serca. Parę dalekich ostrowiów, niby unoszących się na powierzchni wody, ośmielało do wypłynięcia łódką na przestwór trochę groźny, nawet w pogodzie, naprzeciw karbom fali, uderzającym o brzeg seryą szerokich stękań.

— Ależ to dziw, kochany Justynie! — rzekł Kotowicz do Sasa — za mało mi o tem mówiłeś!

— Wolałem, żebyś miał niespodziankę....

Sas oglądał się jednak raz po raz na dwór — aż pociągnął Kotowicza za rękaw:

— Na potem — patrz! zajeżdżają Olesz owie.

Jak mógł najprędzej wchodził pod stok pagórka. Edward nie chciał go wyprzedzić, choć czuł w nogach ponoszącą niecierpliwość.

Gdy przystąpił do Reni, poczuł szczerą, bujną radość, która mu przypomniała jego radości jeszcze chłopięce — i ona przywitała go radośnie. Ale zaraz wydała mu się inną, nieznajomą, może dlatego, że strojniej, niż w Kureniczach ubrana i że w ostatnich dniach inaczej ją sobie na pamięć rysował.... Jednak i ten drugi pozór był ujmujący.... Kto ją uczył manier i taktu? Może nauczycielka domowa, bo na nauce poza domem nie była? — Może ojciec, choć zajęty gospodarstwem i myśliwstwem??... Ale wdzięk jej i piękność kształtowała wielka mistrzyni — prostota. Nic innego, tylko — jak mówił Sas — Renia była „szczęśliwie urodzona".

Kotowicz przyglądał się tymczasem Reni zdaleka, bo sporo było ludzi w Osowie i należało z nimi się zaznajomić. Rodzina Dowbuttów, obywateli z Mohilewszczyzny, miała tu troje przedstawicieli: matkę, siostrę Justyna Sasa, osobę żywą, wyglądającą jeszcze młodo i zdrowo, podobną jednak do brata, kaleki, — i dwóch synów, z których starszy, Bronisław, był — jak mówiono — uczonym agronomem, oczywiście zaś pięknym brunetem; młodszy, Jan, nieustalonego jeszcze typu, studyował dopiero w Uniwersytecie. Dowbuttowie byli spadkobiercami Sasa, gdyż nie posądzano już pana Justyna o zamiary małżeńskie.

Z sąsiedztwa zjechało też kilka osób, z dalszych zaś stron pan Kurebiesz, oryginał, o którym zaraz Kotowiczowi powiedziano, że jest naśladowcą Lwa Tołstoja; widocznie tak się streszczała najkrócej oryginalność pana Kurebiesza. Chociaż nosił na sobie jakiś żupan pokrewny z „armiakiem" i długą brodę, nie dorównywał wzrostem, a zapewne i talentem wielkiemu poecie Rossyi. Ponieważ po rodzicach nie posiadał ziemi, więc jej nie rozdał między włościan i mieszkał w Bobrujsku, w domu przez siebie zbudowanym w kształcie wieży o czterech piętrach, które zamieszkiwał kolejno przez cztery pory roku, stosując do pory swe obyczaje i gatunek apostolstwa. Urodził się bowiem apostołem, jak sam zapewniał i wyrokował o wszystkiem w żywem słowie i w druku; drukował zaś większe i mniejsze prace w językach: polskim, rossyjskim i białoruskim, podpisując się pseudonimem „Lew II." Nikt z obecnych w Osowie nie czytał dzieł Kurebiesza, znano tylko niektóre tytuły jego dzieł: „Trzecie królestwo wiosny", „Nowe Ateny" (rzecz o Bobrujsku), „Teopompa", powieść społeczna, „Sądy koronne i moje". Ta ostatnia praca była najsławniejsza, gdyż skonfiskowała ją doszczętnie cenzura. Opowiadano też anegdoty o urządzeniach jego czterech pięter, z których n. p. najwyższe, jesienne, posiadało małe obserwatoryum astronomiczne, wiosenne zaś piętro było mocno zaperfumowane kamforą, gdyż pan Kurebiesz był surowym abstynentem, wegetaryaninem, przeciwnikiem tytoniu i alkoholu.

Żona, którą był pojął przy dojściu do pełnoletności, uciekła od niego już dawno temu, lat trzydzieści. Podrwiwano sobie z mistrza między Mińskiem, Pińskiem a Bobrujskiem, nie bacząc na to, że syntetyczne nieuchwytna teorya Kurebiesza mogła się stać z czasem „religią przyszłości", — jak to wydrukował w Warszawie pewien natchniony recenzent, jedyny podobno głośny wyznawca i niewiadomo, czy dotychczas wierny adherent Lwa II.-go. Ale apostoł nie zrażał się brakiem powodzenia, szerzył swą naukę zawzięcie, nabijał swoją wieżę w Bobrujsku „zbiorami muzealnymi", czyli kramem rupieci starożytnych, symbolicznych i osobistych; gromadził w niej wszystkie pamiątki „drogie", które mógł posiąść tanio. Po śmierci mistrza wieża miała stać się pomnikiem i muzeum, miała szerzyć światło prawie automatycznie. Tymczasem Kurebiesz napełniał sobie życie „wyższem powołaniem", kochał ludzkość z okien swojej wieży, czytał, gadał, pisał — wmawiał w siebie, że niechęć ludzi dla jego teoryi jest tylko brakiem dojrzałości i uduchowienia; miał swą mocno ogrodzoną na niwie niesforny pomysłowości polskiej, czuł się na niej pysznie i spokojnie — był nawet rumiany na twarzy.

Do Kotowicza, który zwracał powszechną uwagę, jako nowoprzybyły na Białoruś dziedzic wielkich włości, Kurebiesz przystąpił stanowczo i celowo. Mówił mu długo o sobie, o swej „skromnej, lecz niezmordowanej pracy", o wszechświecie i o Bobrujsku. Wreszcie zabrnął w tak skrajną teoryę o potrzebie wywłaszczenia wielkich posiadaczy ziemskich, że Kotowicz, nie wiedząc dobrze, z kim ma do czynienia, zamilkł zupełnie i czekał tylko na sposobność ucieczki. Znalazł ją u przechodzącego Sasa, który uprzejmym postukiem swej laski napędzał gości do stołowego pokoju na podwieczorek.

(Ciąg dalszy nastąpi).

nisterstwie handlu w Wiedniu do końca mają kres położyć tej anomalii. Odbył się tam reunion przedstawicieli wszystkich wielkich kompanij okrętowych, biorących udział w ruchu pasażerskim. Już samo ustanowienie Wiednia za miejsce narad wskazuje na przewodnią rolę Austryi w tej sprawie. A szło w konferencyi głównie o to, iż odnowienie międzynarodowych traktatów żeglużnych bez porozumienia z Rządem austryackim okazało się niemożliwem. Jestto wielki i niewątpliwy sukces Rządu austryackiego, zwłaszcza, że wynik rokowań prowadzonych oddawna, odpowiada w zupełnej mierze żywionym oczekiwaniom. Gruntowne roztrząśnięcie owych spraw miało ten skutek, iż bezwzględnie odsłonięto wszystkie strony ujemne; oświetlono stosunki i stworzono tym sposobem możność przeprowadzenia na podstawie wydatnych materyałów nowej oryentacyi dla austryackiej polityki żeglużnej i emigracyjnej.

Z wielką energią Rząd austryacki ustanowił jako cel nowej polityki żeglużnej w Austryi wysunięcie naprzód interesów Państwa i jego ludności. Zależało przedewszystkiem na takiem uregulowaniu ruchu emigracyjnego, które raz na zawsze położyłoby koniec obawom, jakie budziło nieuprawnione emigrowanie popisowych. Obowiązki, jakie w tym kierunku nałożone być mają Towarzystwom zagranicznym, dają dostateczną rękojmię, że powrót uboIewania godnych stosunków wykazanych przy tej sposobności na ankiecie, będzie już niemożliwy. Owe postanowienia, uzupełnione zostaną szeregiem ważnych, socyalno-politycznych zarządzeń, które emigrantowi zapewnią w pełnej mierze opiekę ustaw austryackich od chwili, gdy uskutecźni on zamiar opuszczenia ziemi ojczystej i wyszukania sobie — choćby tylko na czas pewien — innej ojczyzny.

Niezawodnie będzie najważniejszem zadaniem wszystkich rozstrzygających czynników usunięcie przyczyn, które niestety czynią popęd emigracyjny w niektórych okolicach Państwa zupełnie zrozumiałem zjawiskiem socyalnem. Ponieważ jednak przedtem liczyć się należy z emigracyą jako daną wartością, przeto władze austryackie muszą dołożyć starań, by z emigracyi miały zyski przedewszystkiem austryacka żegluga i austryackie porty. Owóż unarodowienie żeglugi nastąpi przez nostryfikacyę akcyj Austro-Americany; niemieckie kompanie mają sprzedać wszystkie w ich posiadaniu znajdujące się akcye tego przedsiębiorstwa i wyrzec się przyznanych im swego czasu praw do opcyi. Zapewniono też trwałość tego stanu na dłuższy lat szereg.

Konwencya przyszła do skutku pod egidą Rządu austryackiego, lecz Administracya państwowa sama pozostaje po za obrębem tej transakcyi, ponieważ nie bierze na się żadnej rękojmi. Kwota tryesteńska podwyższać się będzie stopniowo i wynosić ma od 1920 r. 10 procent. Na razie doszły do skutku układy z niemieckiemi kompaniami żeglużnemi; obecnie rozpoczynają się rokowania z Towarzystwem: „Canadian Pacific", „Red Star" i „White Star Line", jakoteż z holenderską linią amerykańską.

Nowy sposób książkowania, ustalenie miejsc zbornych dla emigrantów, ustanowienie osobnych dla nich pociągów ma nietylko uregulować ruch pasażerski, lecz także położyć koniec rywalizacyi werbunkowej, a władze dopilnują już, by wszystkie te zarządzenia zostały dopełnione sumiennie. Że uregulowanie międzynarodowego ruchu emigracyjnego jest nieodzowną koniecznością, dowiodły doświadczenia.

Jako *ultima ratio* w walce kompanij żeglużnych występuje zniżenie rat okrętowych. Ale niskie raty są najlepszym wabikiem dla okolic, w których i bez tego grasuje ruch emigracyjny. Ztąd wniosek oczywisty, że stabilizacya cen transportowych na podstawie stałych umów pomiędzy kompaniami żeglużnemi jest ze względu na interes ogólny konieczna. Austryackiemu Rządowi udało się uzyskać w tych układach uznanie żywotnych interesów Austryi przy regulowaniu zagranicznego ruchu żeglużnego.

Zakończone świeżo w Ministerstwie handlu rokowania, kończy *Fremdenblatt*, popchnęły narodową politykę żeglużną Austryi o ważny krok naprzód.

Z Dumy rossyjskiej.

Komisyi pojednawczej rozdano już referat w sprawie samorządu miejskiego w Królestwie Polskiem.

Referat tyczy się tylko tych punktów projektu, które wywołały różnicę opinii pomiędzy Dumą a Radą państwa. Najwięcej miejsca w referacie udzielono oczywiście sprawie języka w samorządzie, przyczem w *resumé* przeciwników języka polskiego powiedziano, że dla omówienia sprawy stosunków rossyjsko-polskich komisya nie posiada informacyj niezbędnych do ich oświetlenia. Dla słusznego rozstrzygnięcia tej sprawy należy ją rozpoznać w całej rozciągłości, a nie wyłącznie tylko dla danego wypadku. Nadto zadaniem instytucyj prawodawczych nie może być omawianie sposobu polepszenia tych stosunków. Zadanie to powinno ograniczyć się do rozpoznania istoty reformy zarządu miejskiego w Królestwie Polskiem. Dalej wyrażono przekonanie, że długotrwałe istnienie w Polsce szkoły rossyjskiej, oraz odbywanie powinności wojskowej, dostatecznie zapoznało ludność kraju z językiem rossyjskim, dlatego ludność nie poczyta za krzywdę samowiedzy polskiej poddanie się przepisowi ogólnemu dla całego państwa, oceniając wyższość reformy miejskiej nad sytuacyą, istniejącą obecnie.

Komisya prasowa 11 głosami przeciwko 9 głosom przyjęła cały projekt ustawy prasowej w redakcyi, opracowanej przez komisyę. Kilku członków jej złożyło *votum seperatum*, w którem oświadczają, że projekt jest dążeniem do utrwalenia samowoli względem prasy. Komisya przez poprawki swoje bynajmniej nie ulepszyła projektu, pozostawiając organizacyę policyjną dozoru nad prasą, faktyczną cenzurę prewencyjną dla książek i broszur, terminy kontroli oraz census naukowy dla redaktorów.

Poseł Parczewski głosował przeciwko projektowi reformy ustawy prasowej.

Jak informują dzienniki rossyjskie, kadeci i postępowcy zamierzają także wnieść *votum seperatum* w sprawie projektu prasowego. Charakterystyczne jest, że referent, październikowiec Bennigsen, odmówił referowania punktów ustawy prasowej, przyjętych w redakcyi, proponowanej przez opozycyę, pozostawiając samym autorom ich obronę.

Sprawozdanie komisyi finansowej Dumy określa nadzwyczajne wydatki na 3580 milionów, nadzwyczajne dochody na 3612 milionów; zwyczajne wydatki wynoszą 3299 milionów, zwyczajne dochody 3571 milionów. Ogólna nadwyżka wynosi blisko 300 milionów rubli. Część tej nadwyżki przeznaczona będzie na budowle kolejowe.

Zeznania prezydenta Poincarégo w sprawie Caillaux.

Według informacyj dziennika *Matin* prezydent Republiki Poincaré oświadczył przed prezydentem Trybunału apelacyjnego, który go przesłuchał w sprawie zabicia redaktora Calmette, co następuje:

Dnia 16 marca rano, a więc na kilka godzin przed zamachem odbywała się w Pałacu Elizejskim Rada ministrów.

Przed rozpoczęciem obrad prosił Caillaux prezydenta o prywatną konferencyę. Konferencya ta odbyła się natychmiast. Caillaux oświadczył, że z najlepszego źródła dowiedział się, iż listy jego do żony z czasów, gdy była jeszcze żoną p. Claretie, znajdują się w rękach redakcyi *Figara*, Calmette zaś ma zamiar je ogłosić. Poincaré odparł na to, że wydaje mu się nieprawdopodobnem, by Calmette, który znany jest jako człowiek honoru, zdolny był do podobnego postępku. Na to oświadczył Caillaux, że osoba, która go informowała, nie pomyliła się i są rzeczywiście oznaki, które wskazują, że rewelacye są w przygotowaniu, o czem zresztą można wnosić z uwag, umieszczanych w *Figarze*. Poincaré odrzekł w dalszym ciągu, że dotąd ogłoszony list podpisany „Jo" nie zawiera żadnych zdań co do stosunków prywatnych, radził mu, by poinformował się raz jeszcze i zasięgnął porady u adwokata. Na to powstał Caillaux i z gniewem rzekł: „Jeśli Calmette coś podobnego uczyni, zabiję go!" Prezydent starał się i po tych słowach uspokoić ministra i odwieźć go od wszelkich czynów nierozważnych.

Po południu tegoż dnia opowiedział prezydent po namyśle tę rozmowę prezydentowi gabinetu Doumergue, który zapowiedział, że wszystko uczyni, by uspokoić ministra skarbu i powstrzymać go od nierozważnego kroku. W chwili, gdy Doumergue opuszczał Pałac Elizejski, pani Caillaux znajdowała się już w redakcyi *Figara*.

Caillaux przesłuchiwany dnia 2 kwietnia powiadomił także sędziego o swej konferencyi z prezydentem Republiki i prosił o przesłuchanie Poincarégo celem potwierdzenia, złożonych zeznań. O żądaniu tem zawiadomiono generalną prokuratoryę, albowiem nie było dotychczas wypadku, by prezydenta Republiki przesłuchiwano przed sądem. Prezydent oświadczył, że na równi z innymi obywatelami poczuwa się do obowiązku świadczenia prawdy tam, gdzie idzie o wymiar sprawiedliwości, tem bardziej, że nie wchodzi tu w grę tajemnica państwowa. Wobec tego na zaproszenie Poincarégo udał się doń wczoraj prezydent apelacyi Forichon. Prezydent republiki złożył przysięgę, poczem odczytano mu zeznania b. ministra Caillaux. Prezydent oświadczywszy, że może je tylko potwierdzić, obszernie przedstawił rozmowę w dniu 16 marca. Zeznania prezydenta zaprotokołowano, poczem prezydent je podpisał.

Dzienniki donoszą dalej, że między prezydentem Poincaré a p. Caillaux ułożono swego czasu, by za pośrednictwem wspólnego przyjaciela, adwokata Bernarda, nakłonić Calmette'a do zaniechania publikacyi listów prywatnych. Interwencya adwokata Bernarda przyszła jednakże zapóźno, albowiem pani Caillaux już wykonała była zamach.

Sprawa albańska.

Włochy wysłały cztery destroyery z Wenecyi na wody albańskie. Załoga tych łodzi wojennych nie jest tak liczna, by wnosić należało, że Włochy mają już obecnie zamiar wdać się w walki lądowe u południowych granic Albanii. Bez znaczenia jednakowoż nie jest obecność włoskich destroyerów w pobliżu widowni, na której młoda, zaledwie do życia powołana Albania bronić musi swych posiadłości przed atakami greckich powstańców. Wysłanie owych łodzi oznacza poprostu, że Włochy nie myślą patrzeć obojętnie na podeptanie uchwał konferencyi londyńskiej co do południowej Albanii. Rząd włoski przedsięwziął ponadto ów krok w chwili, gdy wedle opinii Europy coraz dobitniej zarysowuje się odpowiedzialność Grecyi za owe zajścia. Że Grecya troszczy się o przyszłość swych rodaków w Albanii, a nawet, że pragnęłaby przyłączyć ich do siebie — to jest rzeczą zrozumiałą. W tym punkcie dzieło dyplomacyi napotka na uczucia ludu, które — choćby je nawet sztucznie rozdmuchano, — wynikają z ogólno ludzkiego poczucia. Ale polityka nie może opierać się wyłącznie na tym czynniku, a Grecya nie może chyba powątpiewać, że wola mocarstw jest stanowcza tem bardziej, iż w zamian przyznano Grecyi wyspy Egejskie. A gdy Grecya raz przystała na taką zamianę, to byłoby rzeczą prostej uczciwości zaniechanie z jej strony wszelkich czynności, skierowanych ku poparciu powstania w południowej Albanii.

Na ostatnią notę grecką, zaznaczającą, że jeszcze nie nadszedł moment, by bez obawy można było wycofać wojska greckie z Epiru, nie odpowiedziały dotąd mocarstwa. Winy w opóźnieniu odpowiedzi nie ponosi trójprzymierze, a zwłoka niewątpliwie i znacznie przyczyniła się do zaostrzenia sytuacyi. Grecya, widząc, że niektóre mocarstwa dla kwestyi ewakuacyi okazują zupełną oboję-

---

2)

MATKA.

(*Artur Dourliac: Le supplice d' une mère*).

(Ciąg dalszy).

Zbudzeni nagle ze snu, sąsiedzi wstawali, okna się otwierały, mężczyźni wychodzili na ulicę.

— Trzymajcie się! oto jestem! — zawołał doktor Yrvoix zbiegając ze schodów.

Złodziej czuł, że jest zgubiony; ostatecznym wysiłkiem próbował uwolnić się z silnego uścisku przeciwnika.

— Tędy, doktorze! trzymam go! — woła kapitan — już jest złapany!

— Jeszcze nie! — odparł zuchwale złoczyńca.

Ozwał się głośny okrzyk.

I wnet, jak huragan, zmiatając wszystko na swojej drodze, złoczyńca rzucił się naprzód, potrącił doktora, obalił z nóg starą pannę, przebiegł pomiędzy osozłomionymi ludźmi, usiłującymi daremnie go ująć i zniknął wśród nocy.

Doktor wpadł do pokoju. Potknął się o ciało leżące na posadzce.

— Światła! szybko! — zawołał zdławionym głosem.

Pośpieszono zewsząd.... Ciotka Desneuille przyniosła świecę, migającą w drżącej ręce i.... okrzyk zgrozy wydobył się ze wszystkich piersi....

Gaston leżał w kałuży krwi z nożem utopionym w biodrze.

Doktor oglądnął straszną ranę, potrząsając głową, a krew, która ręce mu czerwieniła, zdawała się spływać z jego twarzy do serca.

— Stracony! — wzdycha.

I dwie łzy spływają na policzki zacnego doktora, który mniej niż w dwadzieścia cztery godzin pomógł dziecku przyjść na świat, a ojcu umrzeć!...

. . . .

Morderca, ujęty w lasach Halnon, stawiony był przed sąd w Laon. Był to niejaki Jan Borel, obcy w tych okolicach, szuler zadłużony po uszy, który ze stopnia na stopień spadał coraz niżej, z występku do zbrodni.

Przyznał się cynicznie do wszystkiego; wyrok skazujący go na śmierć, wykonany został na wielkim placu w Sain-Quentin.

Ta historya, dość banalna, wywarła głębokie wrażenie na ludności małego miasta, — gdzie najdrobniejsze nawet wydarzenia wielkiej nabierają wagi. Wrażenie to było w tym wypadku łatwe do pojęcia, tak z powodu bezczelności zbrodniarza, jak sympatyi dla ofiary, zabitej w pełni szczęścia. Młoda wdowa miała też wkrótce pójść za mężem do grobu.

II.

Od śmierci dawnej właścicielki, zaszłej wkrótce po owym tragicznym wypadku, po którym nie mogła się pocieszyć, uważając się niejako za jego pośrednią przyczynę, — dom, w którym zbrodnia została spełniona, pozostał pusty, cichy, ponury, jak miejsce przeklęte; jedynymi lokatorami były tu teraz, szczury i myszy, na które wszystkie koty z sąsiedztwa polowania odbywały.

Deszczułka z napisem: „Do najęcia lub do sprzedania" kołysała się melancholijnie na jednej z hermetycznie zamkniętych okiennic, których piękna oliwkowa barwa przechodziła w błękitno-żółtawą, poznaczoną rudemi plamami w miejscach, gdzie były okucia i zawiasy pordzewiałe. Ściany także opadały z tynku pod wpływem czasu, niepotrzebny dzwonek głos stracił, schody rozluźnione, na których nigdy nawet ulicznicy bawić się nie ośmielali, pokrywały się śliskim mchem, zwykłym kobiercem ruin.

Wieczorami starano się nie chodzić tą stroną trotuaru, stare kobiety żegnały się, odwracając głowę, a mężczyźni, chociaż udający zuchów, przyśpieszali mimowolnie kroku, przechodząc obok tego domu, opuszczonego, cichego i zimnego jak grób.

To też wielkie poruszenie nastąpiło w całem sąsiedztwie, gdy dnia pewnego kartka została zdjęta, chociaż nikt nie spostrzegł, by kto zwiedzał dom zaniedbany.

— Nikt, jestem tego całkiem pewna — potwarzała gospodyni doktora Yrvoix, którego nazwisko na płycie miedzianej błyszczało na drzwiach drzwi nr. 32 — z mojej kuchni widzę wszystkich, którzy wchodzą i wychodzą.

— Bez wątpienia, pani Urszulo — przytwierdzała panna służąca z pod numeru 28 — a zresztą ciotka mojej pani, która czyha na każdą nowinę, o niczem podobnem nie słyszała. Pośpieszy ona pewnie do swoich krewnych Desneuille po wiadomości, bo prawdę powiedziawszy, ta biedna panna Dourelard jest tak samo ciekawa jak skąpa...

— Och, tak, tak! Na Nowy Rok daje mi zawsze fałszywy pieniądz!

— W gruncie rzeczy — wtrącił filozoficznie właściciel korzennego sklepu z naprzeciwka, gdzie ta rozmowa się toczyła — nie gniewałbym się zabaczywszy te okiennice otwarte, bo takie vis-à-vis smutnie wygląda... a przytem, zapewne byłby zarobek.

— Ba! może to po prostu wiatr zerwał deszczułkę — zauważył złośliwie młody obywatel, pogrążony w głębokim rozmyślaniu nad wyborem owsianego cukierka.

— Do czego się mieszasz, smarkaczu! — wyrzekła kwaśno pani Urszula, jak gdyby to przypuszczenie było osobistą urazą.

— Kto ciebie prosi o zdanie, mały nieponiu?

— A no, Kulasie, spiesz się z wybieraniem swego cukierka i wynoś się — dodał gniewnie kupiec.

Nic sobie nie robiąc z burzy, która spadła na jego wątłą istotę, ani z okrutnego przezwiska przystosowanego do jego kalectwa, chłopiec wziął delikatnie w palce cukierek barwy nadziei i składając uroczyście jeden grosz na ladzie, odszedł wykrzyknąwszy wesoło:

— Żegnam piękne towarzystwo!

I stukając swojemi kulami odszedł w stronę przedmieścia d'Isle.

Tymczasem, usprawiedliwiając przypuszczenia kumoszek, cała rzesza robotników, malarzy, murarzy, ogrodników, tapicerów i t. d. objęła w posiadanie stary dom, napełniając go hałasem i ożywieniem.

Ściany wybielono, oczyszczono posadzki, boazerye pomalowano na nowo, odświeżono tapety, aleje w ogródku wysypano piaskiem, drzewa i krzewy przycięto i dopełnione świeżemi; słowem, całe mieszkanie odnowiono, umeblowano skromnie, lecz wygodnie. Czekało już tylko na swoich lokatorów.

(Ciąg dalszy nastąpi).

tność, tem śmielej popiera powstańców. Twierdzenie Albanii, że pod Koricą brały udział w walce także regularne wojska greckie, zasługuje wobec tego na wiarę.

Paryż. Według wiadomości półurzędowej z Londynu, konferencye między Francyą, Rossyą i Anglią w sprawie odpowiedzi na notę grecką są bliskie ukończenia. Trudności podnoszone przez Rossyę zostały usunięte. Za kilka dni odpowiedź będzie przedłożona mocarstwom trójprzymierza. Dalsze rokowania będą jeszcze konieczne, by pogodzić stanowiska obu grup mocarstwowych.

Durazzo. Ze względu na anarchię w południowej Albanii rząd albański polecił sporządzić listy ewidencyjne, które mają posłużyć do ewentualnego powołania pod broń milicyi. Obwieszczenia opublikowane w całym kraju wzywają na dziś do stawienia się na zebraniach kontrolnych wszystkich byłych rezerwistów od 29 do 39 r. ż. Pogłoski o częściowej mobilizacyi są na razie przedwczesne.

Durazzo. Z Koricy donoszą, że miasto znajduje się w rękach żandarmeryi albańskiej, w mieście panuje spokój.

KRONIKA.

Lwów, 7 kwietnia.

Kalendarz.

Środa (8 kwietnia):

Dyonizego b. — Radosława. — Sobor Hawr.

Wschód słońca o godzinie 4·49 rano, zachód słońca o godzinie 6·02 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 8 Cel.

— **Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej,** dr Ignacy Dembowski, wyjechał w kilkutygodniową podróż urlopową.

— **Raut prasy,** zapowiedziany na dzień 22 b. m. w Teatrze miejskim na dochód funduszu wdów i sierót po członkach Towarzystwa dziennikarzy polskich, będzie niezawodnie jednem z najbardziej interesujących przedsięwzięć tego rodzaju, jakie kiedykolwiek we Lwowie urządzano. Ruchliwy komitet pod kierownictwem Protektorki Pani Namiestnikowej Wandy Korytowskiej, postarał się nietylko o zapewnienie rautowi świetnego powodzenia materyalnego, ale również o niezwykle ciekawy i rzeczywiście atrakcyjny program części artystycznej rautu. Złożą się nań przeważnie produkcye teatralne, z pośród których na pierwszy plan wybije się niewątpliwie jednoaktowa, zupełnie we Lwowie nieznana, a nadzwyczaj interesująca i melodyjna operetka Leona Falla p. t. „Piękny sen". Do wykonania tej operetki pozyskał komitet najcelniejsza siły naszego zespołu operetkowego. Próby są już w pełnym toku, a jak głoszą wieści z za kulis, przedstawienie tej wykwintnej a pełnej wdzięku operetki będzie nietylko prawdziwą ozdobą programu, ale również świetnym popisem występujących w niej artystów. Ogółem cały program będzie niezwykle zajmujący i bogaty, tak, że pod tym względem Raut prasy zadowoli najwybredniejsze oczekiwania.

Rozsyłka zaproszeń na Raut już się rozpoczęła, ale choć komitet stara się usilnie, aby nie pominąć nikogo, pomimo to, jak zwykle w takich razach nie są wykluczone pewne przeoczenia lub omyłki skutkiem niedokładności adresów. Dlatego też komitet prosi o zwracanie się po zaproszenia do skarbnika Towarzystwa dziennikarzy polskich, redaktora Aleksandra Milskiego, ul. Akademicka l. 10, gdzie również odbywa się obecnie od godziny 3—6 po południu sprzedaż lóż parterowych I. i II. piętra, oraz biletów wstępu.

— **Wiadomości dyecezyalne.** Dyecezya przemyska. Instytuowani: na prob. w Krukienicach ks. Michał Szajer, komendarz w Medyce; na prob. w Jobłówce Tuchowskiej ks. Adam Wnęk, wik. w Moszczenicy. Urlop dla poratowania zdrowia otrzymali: ks. Ignacy Kołeczek, prob. w Trześniowie; ks. Kazimierz Gąsior, wik. w Birczy, na przeciąg 3 miesięcy; ks. Józef Michałkowski, wik. Ołpinach, na 4 mies. Administracyę in spiritualibus w Trześniowie powierzono ks. Janowi Wolańce, wikaremu w Humniskach. Mianowany komendarzem w Medyce ks. Stanisław Kielar, wik. w Jaśle. Przeniesieni: ks. Aleksander Dulęba, wik. w Zarszynie, do Jasła; ks. Józef Dobrzański, wik. w Domaradzu, do Moszczenicy. Uwolniony od obowiązków duszpasterskich po otrzymaniu pensyi emerytalnej ks. Antoni Ziobro, dotychczasowy proboszcz w Krukienicach. Przeznaczony ks. Franciszek Strzępek po ukończonym urlopie do Domaradza.

Dyec. tarnowska. Przeniesieni wikarzy: Stanisław Japol z Limanowej do Bolesława; Karol Szumowski z Bolesławia do Baranowa; Józef Mroczek z Wierzchosławic do Łęk Dolnych; Michał Grotowski z Łęk Dolnych na ekspozytę do Czarnej ad Zassów. Instytuowani: ks. Marcin Kołodziej na prob. w Tylmanowej; ks. Jan Mika na prob. w Brzeźnicy ad Dębica.

— **Z kolei państwowych.** Józafat Wojciechowski, rewident i naczelnik stacyi Białobożnica-Kalinowszczyzna przeniesiony, w tym samym charakterze do Hnizdyczowa-Kochawiny; Maryan Bietkowski, starszy rewident, z Żydaczowa do Stanisławowa; Piotr Pudłowski, rewident i naczelnik stacyi Hnizdyczów-Kochawina, w tym samym charakterze do Żydaczowa.

— **Powszechne Wykłady Uniwersyteckie.** Dziś, we wtorek, prof. gimn. dr. M. Kukiel: „Dzieje wojskowości polskiej w latach 1775 — 1806". Zakład fizyczny Uniwersytetu, ul. Długosza 8. Początek o godzinie 7 wieczorem.

We środę, dnia 8 b. m., doc. pryw Uniw. dr. J. Stock: „Co należy wiedzieć z elektrotechniki"? (z doświadczeniami). Zakład fizyczny Uniw. ul. Długosza 8. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **W Muzeum narodowem im. króla Jana III.** odkryto w ostatnich dniach przy burzeniu ścianki w sali na drugiem piętrze stary pułap, składający się z belek profilowanych, oraz na ścianie resztki fryzu. Resztki te w śladach dobrze zachowanych pozwalają schwycić motyw fryzu i pozwolą na jego odtworzenie. Przeprowadzone wskutek tego badania w dalszych salach stwierdziły zaraz w następnej sali, która ongiś była na dwie części przedzielona, również belki profilowane, częściowo szaro-niebieską farbą w marmur malowane, a częścią z dobrze zachowanemi malowidłami. Profile, obwie dzione są czerwoną i szaro-niebieską farbą, a na białem tle niebieskie kwiaty i gałązki. W trzeciej sali belkowania marmurowe. Sądzą, że i w dalszych salach, w których badania nie są jeszcze ukończone, natrafi się na podobne sufity. Po dokładnem odrestaurowaniu i oczyszczeniu sufitu to belkowanie będzie prawdziwą ozdobą Muzeum narodowego.

— **Biura inspekcyi policyi,** w których urzędowanie trwa dzień i noc bez przerwy, przeniesione zostały z dniem dzisiejszym z lokalu przy ul. Bocznej Brajerowskiej l. 3 do lokalu przy ul. Jachowicza l. 3, numer telefonu 20.

— **P. Leon Wyrwicz** zjeżdża dnia 13 b. m. do Drohobycza, gdzie w sali Sokoła wystąpi ze swoim doskonałym programem. Wieczory tego artysty-amatora cieszą się wszędzie ogromnem uznaniem i Drohobycz więc pospieszy tłumnie do sali Sokoła, by spędzić kilka godzin na rozrywce prawdziwie estetycznej, a zarazem szczerze rozśmieszającej.

— **Dla głodnych.** Komunikat z posiedzenia wydziału Towarzystwa dziennikarzy polskich w sprawie panującej u nas nędzy wywarł pożądane wrażenie. Nadsyłane listy domagają się zawiązania wielkiego komitetu, który objąłby kraj cały i wciągnął do akcyi zapobiegającej skutkom nędzy wszystkie większe miasta galicyjskie.

Imieniem Towarzystwa opieki nad opuszczonymi w Stanisławowie, nadesłała dla głodnych p. Ludmiła Zarembina 10 kor. 10 hal. Kwotę tę wraz z otrzymanymi ewentualnie dalszymi datkami na cel omawiany, zatrzymujemy na razie w kasie administracyi *Gazety Lwowskiej.* Skoro tylko zawiąże się komitet ratunkowy, wypłacimy ją jego skarbnikowi.

— **Z Sokoła-Macierzy.** Ferye wielkanocne rozpoczynają się we czwartek, dnia 9 b. m., i kończą się we wtorek dnia 14 b. m. We środę, 15 b. m., rozpoczną się ćwiczenia gimnastyczne w oznaczonych godzinach.

— **Audyencya u Ojca św.** Z Rzymu donoszą do *Czasu:* W dniu 1 b. m. przedstawiła się na audyencyi Ojcu św. w sali t. zw. „del tronetto" hr. Andrzejowa Potocka z Krakowa wraz z córkami, hr. Krasińską, hr. Tyszkiewiczową i swą rodziną. Ojcu św. przedstawiał przebyłe p. Michał Karski, szambelan tajny J. Św. z Warszawy, który obecni pełni funkcye w Watykanie. Ojciec św. łaskawie rozmawiał z hr. Potocką i udzielił jej swego błogosławieństwa.

— **Kuratorya Instytutu technologicznego.** Wczoraj odbyło się doroczne posiedzenie Kuratoryi Instytutu technologicznego lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

W posiedzeniu, któremu przewodniczył prezydent Izby handlowej i przemysłowej Horowitz, brali udział z ramienia Ministerstwa robót publicznych radca Dworu dr. Waygart, w charakterze delegata Urzędu popierania przemysłu w Wiedniu, zast. dyrektora, starszy radca budownictwa Kunze, radcy Dworu: Franke, Fiedler, Nawratil, radca Rządu Kłapkowski, radca budownictwa Zachariewicz, R. Rusman, Getritz, Thom, Szuchewicz, Szafrański, Czerniawski, instruktorowie Zintel i Hoszowski, sekretarze Izby handlowej i przemysłowej dr. Stesłowicz i dr. Korkis, oraz biuro Instytutu z dyr. Tatarczuchem na czele.

Przewodniczący prezydent Horowitz poświęcił wspomnienie pośmiertne zmarłym członkom Kuratoryi ś. p. Stanisławowi Platowskiemu i Karolowi Schayerowi, którzy wchodzili w skład Kuratoryi od samego początku powołania Instytutu do życia.

Z porządku dziennego dyrektor Tatarczuch przedstawił preliminarz budżetu na b. r., następnie wniosek na zmianę statutu, a to w tym względzie, że każdoczesny dyrektor krajowego Patronatu rękodzieł i drobnego przemysłu będzie wchodził w skład Kuratoryi Instytutu, wreszcie przedłożył program kursów zawodowych na rok bieżący.

Po dłuższej dyskusyi, w której brali udział radcy Dworu dr. Waygart, Franke, Nawratil, radca Rządu Kłapkowski, pp. dyr. Ulmer i Getritz, preliminarz i zmianę statutu uchwalono, a program kursów zatwierdzono.

W szczególności radca Dworu dr. Waygart zwrócił uwagę, że Ministerstwo skarbu poleca innym Ministerstwom resortowym zwężanie budżetu, wskutek czego Ministerstwo robót publicznych zmuszone jest kreślić przedewszystkiem subwencye. Okoliczność ta odbija się na państwowej akcyi popierania rękodzieła, gdyż różne gałęzie tej akcyi nie mogą otrzymywać tego materyalnego poparcia, jakiego wymagają i na jakie zasługują. W pierwszym rzędzie odnosi się to do kursów zawodowych, na które wyznacza się obecnie mniejsze subwencye z funduszów państwowych. Co się tyczy zachodzącej w kraju kolizyi, że wiele czynników urządza kursy zawodowe, byłoby pożądanem, aby urządzaniem kursów zajmowały się przedewszystkiem Instytuty technologiczne.

Radca Dworu Fiedler wskazał następnie, że restryngowanie pomocy państwowej na popieranie przemysłu jest szkodliwe, gdyż odbije się fatalnie na rozwoju przemysłu, który stanowi podwalinę kraju i Państwa.

Konsulent techniczny Instytutu Porębski przedstawił sprawozdanie z podróży naukowej, odbytej do znaczniejszych Instytutów w Austryi, oraz przedsiębiorstw i szkół zawodowych zagranicznych, celem zapoznania się z nowoczesnymi środkami i sposobami wytwórstwa przemysłowego. Sprawozdanie to przyjęto na wniosek radcy Dworu Fiedlera do wiadomości, poczem zgodnie z wnioskiem biura uchwalono poruczyć wydziałowi wykonawczemu Kuratoryi wypracowanie planów i kosztorysów warstatów mechanicznych, metalowego i obróbki drzewa w Instytucie.

Ref. Instytutu Eile przedstawił wnioski, odnoszące się do ukonstytuowania majsterskich komisyj egzaminacyjnych na razie dla 20 gałęzi przemysłu rękodzielniczego, które uchwalono. Ten sam referent przedstawił sprawę wydawnictw Instytutu, które zdobyły i zdobywają sobie coraz szerszy dostęp do sfer rękodzielniczych, docierając tam, gdzie dotychczas nigdy drukowane słowo, zwłaszcza w sprawach zawodowych, nie dochodziło.

Ponadto przedstawił ref. Eile szereg wniosków do uchwały, tyczących się objawienia opinij o prośbach stowarzyszeń przemysłowych, Spółek i poszczególnych rękodzielników o pożyczki i subwencye z funduszów państwowych, krajowych i izbowych.

Radca Dworu Nawratil zwrócił się do delegata Ministerstwa robót publicznych radcy Dworu Waygarta z zapytaniem, czy, względnie kiedy można się spodziewać zamianowania w wiedeńskim Urzędzie popierania przemysłu urzędnika narodowości polskiej.

Radca Dworu Waygart oświadczył w odpowiedzi na to zapytanie, iż jest uzasadniona obecnie nadzieja, że mianowanie to nastąpi w najbliższych dniach.

R. budown. Zachariewicz zaproponował ściślejszy kontakt między Instytutem lwowskim a krakowskim, a to w formie łącznej akcyi i odbywania wspólnych posiedzeń w ważniejszych kwestyach rękodzielniczych. Inicyatywę tę poparto, oraz przekazano Prezydyum wzięcie jej pod rozwagę.

— **W Związku naukowo-literackim** we czwartek, dnia 9 b. m., wygłosi pogadankę znakomity oryentalista Jan Grzegorzewski z Sofii, na temat: „Polska myśl twórcza w oryentalistyce".

— **Tegoroczne konkursy hippiczne** odbędą się we Lwowie w dniach 17, 19 i 21 maja.

— **Z Rady miasta Krakowa.** Na wczorajszem posiedzeniu Rady miasta Krakowa zawiadomił prezydent dr. Leo Radę, że z funduszów państwowych i krajowych uzyskał 600.000 koron na akcyę zapomogową w Krakowie.

Rada następnie uchwaliła energiczny protest przeciw nadawaniu nazw niemieckich polskim stacyom kolejowym.

△ **Zgubiono:** złoty kolczyk z rubinem, otoczonym rautami; czarny pulares zawierający 82 koron; znaczki pocztowe wartości 67 kor., 170 kor. w banknotach.

△ **Kronika policyjna.** Do sklepu towarów korzennych p. Floryana Zwolińskiego przy ul. Hetmańskiej l. 10 włamali się onegdaj w nocy złodzieje i skradli z kasy sklepowej około 200 kor. drobną monetą, oraz kilkanaście flaszek szampana.

Do mieszkania rzeźnika Samuela Sanda przy ul. Słonecznej l. 18 dostał się wczoraj jakiś złodziej i skradł z szafy żelazną skrzynkę kasową, zawierającą dwie złote bransoletki, pierścionki, parę kolczyków z brylantami, wartości 1000 kor., oraz książeczkę galic. Kasy oszczędności na 1701 kor. Jako podejrzaną o współudział w tej kradzieży aresztowała policya służącą Annę Harasimiukównę, która w czasie popełnienia kradzieży była w mieszkaniu.

Dozorca realności Jan Zator oskarżył wczoraj w policyi swego znajomego Jana Czaprana o kradzież złotej szpilki z krawatki.

Służąca Zofia Biernacka, skradłszy swemu służbodawcy dr. Janowi Ruczkiewiczowi 52 koron i porcelanowy serwis, zbiegła ze służby.

Za kradzież złotego łańcuszka z medalionem na szkodę p. Eugenii Schwarzowej aresztowano służącą Maryę Kołodziejównę.

Ze strychu realności przy ul. Domagaliczów l. 5 skradziono p. Elżbiecie Łopuchowej znaczną ilość bielizny damskiej i męskiej, wartości 475 koron.

— **Zmarli:** we Lwowie, Ludwik Blumenthal, em. starszy inspektor kolei państwowych; Anna ze Sroczyńskich Fibichowa, w 62 r. życia; Włodzimierz Sawczyński, urzędnik Banku krajowego, w 51 r. życia; Maryan Umański, towarzysz sztuki drukarskiej, w 36 r. życia;

w Wiedniu, Józef Krempl, literat i poeta.

w Szutrowińcach, Aleksander Jełowicki, b. właściciel dóbr.

— **Milionowa ofiara.** Właściciel znanej wiedeńskiej firmy krawieckiej M. T. Frank, p. Karol Frank, ofiarował na cele wybudowania filii szpitala dla dzieci imienia Wilhelminy trzy posiadłości ziemskie w Dolnej Austryi, oraz papiery wartościowe, łącznej wartości trzech milionów koron.

— **Echa śmiertelnego pojedynku w Leoben.** Na stacyi kolejowej Judjija koło Rumy, niedaleko granicy serbskiej, aresztowano drugiego sekundanta Wicherkiewicza, Karola Szweda.

— **Echa zamachu w Debreczynie.** Ze Skoplje donoszą, że sprawca zamachu debreczyńskiego, Katarcu został w pewnej wiosce w okolicy Skoplje poznany i aresztowany. Austro-węgierski konzul generalny w Skoplje zawiadomił o tem posła austr. w Belgradzie z prośbą o dalsze kroki. Wiadomość ta znajduje potwierdzenie w doniesieniu policyi debreczyńskiej, którą przed czterema dniami zawiadomiła policya czerniowiecka, że Katarcu znajduje się w okolicy Skoplje. Policya czerniowiecka dowiedziała się o tem ze skonfiskowanego listu, który Katarcu wysłał do swoich rodziców w Bessarabii donosząc, że jeszcze jakiś czas będzie w okolicy Skoplje, a później uda się do Szwajcaryi. Austro-węgierski poseł w Belgradzie udał się do serbskiego ministerstwa spraw zagranicznych z prośbą o wydanie zbrodniarza.

— **Kursa** Giełdy zbożowej i towarowej we Lwowie dnia 4 kwietnia 1914. Godzina pół do 2 po południu. Ropa a) marka borysławska na kwiecień 6.52 kor., do 6.55 kor., kurs końcowy 6.55 kor., b) marki specyalne: marka bitkowska 9.51 koron.

Usposobienie: z powodu dalszych przymusowych sprzedaży depresya trwa dalej.

Kronika prowincyonalna.

§ Burmistrzem Krynicy wybrany został tamtejszy lekarz, dr. Franciszek Kmietowicz.

§ Śmierć pod kołami pociągu. Dnia 1 kwietnia b. r. około godziny 7 wieczorem plutonowy 11 p. ułanów Franciszek Siegel, jadąc z oddziałem swego pułku z Pardubitz do Tłumacza, wpadł pod koła pociągu ciężarowego na stacyi w Trzebini, wskutek czego poniósł śmierć na miejscu. Siegel miał się znajdować w stanie podpitym.

§ Pożar. W ostatnich dniach z. m. — jak donoszą nam z Sambora — wybuchł w nocy w domu Antoniego Baca w Uhercach pożar, który zniszczył trzy zabudowania mieszkalne i cztery stodoły, ogólnej wartości około 15.000 kor. Przyczyna pożaru niewiadoma.

Kronika zagraniczna.

* Strzały do okrętu. Z portu czarnogórskiego Antivari donoszą do pism medyolańskich o poważnem zajściu. Mianowicie jeden z Czarnogórców z karabina wojskowego strzelał do marynarzy, stojących na pokładzie okrętu włoskiego „Penceta". Jeden z marynarzy został zabity.

* Katastrofa kolejowa. Pociąg osobowy, zdążający z Cuxhaven, wjechał dnia 5 b. m. przy wyjeździe z dworca w Lehe z powodu mylnego ustawienia zwrotnicy na fałszywy tor i przejechał zaporę. Lokomotywa z kilku wagonami spadła z nasypu. Maszynista i palacz zginęli. Z podróżnych nikt nie poniósł szwanku.

* Milionowa defraudacya. Niespodziewana rewizya, zarządzona w głównym kantorze pocztowym w Petersburgu, wykazała, że wyżsi urzędnicy tego kantoru zdefraudowali kilka milionów pieniędzy skarbowych.

* Strajki w Rossyi. W fabrykach w Rydze strajkuje 33.000 robotników. Dotychczas nie przyszło do zaburzenia pokoju.

Wczoraj podjęto pracę w 6 fabrykach i kilku mniejszych przedsiębiorstwach petersburskich, w innych praca spoczywa. Dnia 8 b. m. rozpocznie się praca także w innych przedsiębiorstwach.

* Bankructwo. Nad majątkiem domu towarowego firmy Wertheim w Berlinie otwarto konkurs. Wierzycieli jest 4000, pasywa wynoszą 25 milionów marek, aktywa 3 miliony. 1200 ludzi pozostało bez zajęcia.

* Śmiertelny wypadek automobilowy. Z Taboru donoszą, że automobil fabrykanta Riedlera przewrócił się z powodu pęknięcia pneumatyka. Pięć osób wyleciało na bruk. Żona naczelnika stacyi p. Maly zabiła się na miejscu, inne osoby odniosły ciężkie rany.

* Krwawe zajście. Z Chersonu donoszą: Podczas rewizyi aresztowani rzucili się na rewizorów i dwu z nich zranili. Podczas tłumienia powstałych przy tej sposobności rozruchów zabito dwu, a raniono pięciu demonstrantów.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. „Zmęczony Teodor“, farsa M. Neala i M. Fernera będzie na pewno cieszyła się powodzeniem. Jest to szalenie wesoły fabrykat, robiony wprawdzie miejscami bardzo grubą ręką, pełen nonsensów i dowcipów wyciągniętych ze starych „Witzblattów“, wszystko to jednak zszyte jest akcyą istotnie pełną humoru, choć często błazeńską i wywracającą koziołki na scenie.

W splątaniu jednak sytuacyj komicznych i w utrzymaniu widza w nastroju ciągle wesołym, który nie pozwala mu zastanawiać się nad prawdopodobieństwem, czy też nieprawdopodobieństwem akcyi, okazali autorowie francuscy niemało talentu.

Artyści przyczynili się także do spotęgowania efektów i osiągnięcia celu, zamierzonego przez autorów, t. j. do zabawienia publiczności. Warto też zobaczyć w tej roli Dobrzańskiego, który grą swoją, istotnie doskonałą, przyprawia całą widownię o wybuchy śmiechu od początku do końca sztuki. Dzielnie mu w tem sekundują panie: Rotterowa, Michnowska i Kwiatkiewiczowa, oraz pp. Berski, Gliński, Białkowski, Barwiński, Frączkowski i inni.

Zastępca.

Katalog wypożyczalni książek księgarni Gubrynowicza i Syna we Lwowie. Jako VIII. już dodatek pojawił się katalog ostatnich nowości wypożyczalni książek znanej księgarni Gubrynowicza. Katalog obejmuje dzieła belletrystyczne, poezyę, dramaty, książki dla dzieci, dzieła filozoficzne, społeczne, podróżnicze i t. d., które wyszły w ostatnich pięciu latach w języku polskim.

Staranna szata zewnętrzna wyróżnia ten katalog z pomiędzy podobnych wydawnictw.

Wypożyczalnia książek Gubrynowicza, jedna z największych w kraju, utrzymuje dzieł przeszło 70.000.

„Kłosy ukraińskie“, dwutygodnik, którego ukazanie się zapowiadaliśmy w swoim czasie, znajduje się już w handlu księgarskim. Pierwszy zeszyt nowego wydawnictwa przedstawia się sympatycznie i posiada wiele cech znamiennych, świadczących o staranności i rzutkości redakcyi. Debiut zatem powiódł się w pełni, znając zaś z dawniejszych lat rutynę i doświadczenie p. J. Ursyna, stawiać można i na przyszłość wcale pomyślne horoskopy.

Numer pierwszy *Kłosów*, pięknie ilustrowany, przynosi treść obfitą. Trafnie uczyniła redakcya, rozpoczynając wydawnictwo od złożenia wyrazów czci pieśniarzom Ukrainy: Antoniemu Malczewskiemu, Bohdanowi Zaleskiemu i Sewerynowi Goszczyńskiemu. Ciekawe są artykuły o Tarasie Szewczence, zwłaszcza Franciszka Rawity Gawrońskiego. List Sienkiewicza, acz zwięzły, trafnie charakteryzuje poetę ruskiego. Część informującą o życiu polskiem w Kijowie, uzupełniają liczne portrety. Bezpłatny dodatek p. t. *Rolnik ukraiński* znajdzie niezawodnie w kołach ziemiańskich chętnych i pilnych czytelników.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Wtorek, 7, wyjątkowo o godz 4 po poł. przedst. dla dzieci, po cenach znacznie zniżonych, „Jaś i Małgosia“, baśń operowa E. Humperdincka. — Wtorek, 7, o godzinie pół do 8 wieczorem „Robert i Bertrand“, czyli „Dwaj złodzieje“, wodewil W. L. Anczyca, muzyka K. Hoffmana; z Kazimierzem Okornickim i Józefem Solnickim w tytułowych rolach. — Środa, 8, „Zmęczony Teodor“, krotochwila M. Neala i Fernera; z J. Dobrzańskim w tytułowej roli.— Czwartek, 9, Piątek 10 i Sobota 11, z powodu Wielkiego Tygodnia, teatr zamknięty. — Niedziela 12-go o godz. pół do 4-tej po południu „Pigmalion“, komedya Ber. Shawa. — Niedziela, 12, o godz. pół do 8-ej wiecz. „Figlarne żonki“, operetka M. Gabriela. — Poniedziałek, 13-go, o godz. pół do 4-ej po południu „Wesele Figara“, komedya Beaumarchaisego. — Poniedziałek, 13, o godz. pół do 8-ej wieczorem „Księżniczka Małgorzatka“, operetka H. Reinhardta. — Wtorek, 14, o godz. pół do 4-tej po południu „Robert i Bertrand“, czyli „Dwaj złodzieje“, wodewil W. L. Anczyca, muzyka K. Hoffmanna. — Wtorek, 14, o godzinie pół do 8-tej wieczorem „Carmem“, opera J. Bizeta, występ Małgorzaty Sylva, primadonny opery nadwornej w Berlinie i opery Covent-Garden w Londynie. — Środa, 15, „Zmęczony Teodor“, krotochwila M. Neala i M. Fernera. — Czwartek, 16, „Cavalleria rusticana“, opera P. Mascagniego i „Pajace“, opera R. Leoncavalla. Drugi i ostatni występ Małgorzaty Sylva.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Środa 8 „Car Aleksander I.“, sztuka według powieści ross. Dymitra Mereżkowskiego; opracował dla sceny Tad. Konczyński. — Niedziela, 12, po południu „Pigmalion“, komedya B. Shaw'a. — Niedziela, 12, wieczorem „Zaczarowane koło“, Lucyana Rydla. — Poniedziałek, 13, po połud. „Pani prezesowa“, krotochwila Hennequin'a i P. Vebera. — Poniedziałek, 13, wiecz. „Car Aleksander I.“, sztuka według powieści ross. Dymitra Mereżkowskiego; opracował dla sceny Tad. Konczyński. — Wtorek, 14, „Hamlet“, tragedya Shakespeare'a. — Sroda, 15, „Paweł I.“, sztuka Dymitra Mereżkowskiego, przekład Konstantego Srokowskiego. — Czwartek, 16, „Zaczarowane koło“, Lucyana Rydla.

Galicyjska Kasa oszczędności.

Lwów, 7 kwietnia.

Dziś o godzinie 10 rano odbyło się walne zgromadzenie członków Towarzystwa galicyjskiej Kasy oszczędności, przy licznym udziale członków, w obecności komisarza rządowego, radcy Namiestnictwa Popiela.

Obrady zagaił prezes wydziału p. Niezabitowski. Mowca podniósł, że ostatni rok był, jak wiadomo, rokiem katastrofalnym dla naszego życia ekonomicznego, co musiało się także odbić i na Kasie oszczędności. Mimo jednak wszystko dyrekcya wyszła jeszcze ręką obronną, gospodarując wzorowo, jak to widać ze sprawozdania komisyi rewizyjnej, które podaliśmy w *Gazecie* przed kilku dniami.

Następnie oddał hołd pamięci zmarłych członków, co zgromadzeni wysłuchali stojąc.

Z porządku dziennego p. Pierożyński zdał sprawozdanie z komisyi rewizyjnej i przedstawił następujący wniosek:

„Walne zgromadzenie członków Towarzystwa galicyjskiej Kasy Oszczędności we Lwowie, przyjmując do wiadomości rachunki galicyjskiej Kasy Oszczędności we Lwowie za rok 1913, wnosi: Wysoki Sejm raczy w myśl § 38 statutu udzielić zarządowi galicyjskiej Kasy Oszczędności we Lwowie absolutoryum z rachunków za rok 1913“.

W dyskusyi zabrał głos p. Dylewski i w gorących słowach podniósł zasługi dyrekcyi i zarządu, który w tym ciężkim okresie klęsk elementarnych szedł zawsze na rękę swoim klientom, ratując ich niejednokrotnie od ruiny. Mowca wskutek tego postawił wniosek na wyrażenie dyrekcyi i zarządowi wyrazów uznania za ich obywatelską działalność.

Oba te wnioski jednogłośnie uchwalono.

Wkońcu odbyły się wybory; na członków Kasy. Wybrani zostali pp.: Stanisław Henryk hr. Badeni, Edward Bugno, ks. Jan Chęciński, dr. Stanisław Dąmbski, dr. Ignacy Dembowski, dr. Antoni Dzięddzielewicz, Herman Garfein, JE. Adam hr. Gołuchowski, Jan Jarzyna, dr. Aleksander Kulczycki, dr. Mikołaj Łahodyński, Włodzimierz Łuczkiewicz, Bronisław Nartowski, Bolesław Orzechowicz, Bolesław Żardecki i dr. Grzegorz Ziembicki.

Członkami wydziału zostali wybrani: dr. Józef Pająk, Władysław Piwocki, Karol Sklepiński, Ludwik Winiarz.

Ne tem przewodniczący zamknął obrady.

LISTY KRAKOWSKIE.

VII.

(Krzysztofory. — Stasiak o Stwoszu. — Z muzyki: Koncert pożegnalny Feliksa Nowowiejskiego. Tegoż oratoryum: *„In hoc signo vinces!“* — Z tygodnia teatralnego: „Car Aleksander I.“, dramat na tle powieści Dymitra Mereżkowskiego, uscenizowany przez Tadeusza Konczyńskiego. — Łuszczkiewiczówna w „Sędziach“ Wyspiańskiego).

Dwukrotnie już na szpaltach *Gazety Lwowskiej* zabierałem głos w sprawie ginącego „starego“ Krakowa. Dziś przychodzi mi kilka słów poświęcić jednemu z najstarszych domów krakowskich, któremu grozi zagłada. Domem tym — Krzysztofory, u wylotu Rynku i ulicy Szczepańskiej. Niejeden z rodowitych Krakowian nie wie, zkąd pochodzi nazwa tej starożytnej budowli.

Oto niegdyś na ścianie frontowej domu znajdowała się wyrobiona z piasku i gliny figura św. Krzysztofa, niosącego Chrystusa. Gdy na miasto przyszły klęski, ozdobę ową zniszczono. Budowla jednak, najokazalsza z domów mieszkalnych Krakowa, głośna z wielu przygód i pięknej legendy o ukrytym w jej podziemiach polskim skarbie narodowym, przetrwała wieki w powadze swej struktury, zdobna w dwa kolumnowe portale, przepyszną galeryę z krużgankiem i wewnętrzne sztukaterye na ścianach komnat, będące dziełem sławnego Baltazara Fontany, z których zwłaszcza plafon, przedstawiający Faetona na rydwanie, jest najlepszem bezsprzecznie dziełem, jakie pozostało po wielkim artyście i jego rzeźbiarskiej twórczości, zadziwiającej niesłychaną lekkością formy.

Począwszy od wieku XVI., Krzysztofory dostawały się w ręce coraz to nowych właścicieli. Należały kolejno do Iwana z Aleksandrowic, mieszczanina Kośliny, Melchjora Kosel de Korszkiew i Morsztynów. W stuleciu XVII. przeszły na Kazanowskiego, marszałka nadwornego, włodarza żup wielickich, ulubieńca królów: Władysława IV. i Jana Kazimierza, poczem dziedziczyli je: Wodziccy, biskup krakowski ks. Kajetan Sołtyk (po którym pozostała zdobna w stylowe ornamenty kaplica), podstoli koronny Stanisław Sołtyk, a następnie drogą sprzedaży posiadali: Kluszeccy, Jankowscy, Rastawieccy i Hallerowie. Jak głosi kronika ks. Węgierskiego, krwawa przygoda ewangelickiego kaznodziei Wolfiusa miała miejsce w r. 1597 przed Krzysztoforami. Mieszkał tutaj w roku 1668 król Jan Kazimierz, udając się po abdykacyi do Francyi, a według źródeł Łepkowskiego: król Michał, bawiąc z małżonką w Krakowie, za mieszkanie swe również ten starożytny dom obrał, w którym nakoniec jeszcze jeden z królów polskich: Stanisław August bawił w gościnie u Ożarowskich.

Słusznie też pisze znany historyk sztuki dr. Franciszek Klein, że Krzysztofory zaliczyć należy do nienaruszalnych własności narodu. „Po katedrze wawelskiej, po Zamku królewskim, po kościołach krakowskich — jeżeli można o której z budowli świeckich powiedzieć, że przeszła przez nie historya Krakowa, a zarazem Polski — to o Krzysztoforach przedewszystkiem“.

Obrońca polskości Stwosza: Ludwik Stasiak stanął przed publicznością krakowską z syntezą swych badań na temat Stwosza, jego życia i dzieł. Prelekcya Stasiaka, oparta na studyach archiwalnych, a wnosząca w dziedzinę naukową wielki zapał i szczere umiłowanie badanego przedmiotu, zwróciła się przedewszystkiem ku ugruntowaniu propagowanej przez prelegenta tezy polskiego pochodzenia wielkiego wyobraziciela kultury naszej. Stasiak rozwinął przed słuchaczami genealogię rodziny Stwoszów, która, jakkolwiek wywodziła się ze szlachty, z czasem przystała do stanu mieszczańskiego, do którego też zaliczał się i genialny twórca ołtarza Maryackiego, rozsławiający imię sztuki polskiej wcześniej, niż przyszły objawienia artystyczne Tycyana, Leonarda da Vinci, Rafaela i Michała Anioła, mistrz i prototyp twórczy w działalności Alberta Dürera. Autor całego szeregu publikacyj o Stwoszu, z siłą przekonania woła: „Zapoznano orła, który poleciał wyżej, niż geniusze Italii. Zapoznano gwiazdę, która jaśniej ludzkości świeci, niż promienne geniusze najkulturalniejszego na świecie narodu. On większy od Donatellów, Robbiów i Verocchia, twórca grobu św. Sebalda, Szamotulskiego, Hermana Henneberga, Madonny Norymberskiej, Salomonów, Kmity i Teodoryka — on, nasz Wit Stwosz!“ Na zapytanie: „Byłbyż Stwosz spolonizowanym Ślązakiem?“ odpowiada dowcipnie: „Czyż istnieją zgermanizowani Bawarczycy?“

Ludwik Stasiak jest jednym z najpracowitszych artystów. Poza pracą naukową, wiele maluje, a jeszcze więcej pisze. Jak dowiaduję się od niego, wykończył świeżo dramat historyczny, zatytułowany: „Promienna z Wawelu“. Czy nie ujrzymy go na scenie krakowskiej?

Miejscowy świat muzyczny pożegnał opuszczającego Kraków, a przenoszącego się do Berlina dyrektora Towarzystwa muzycznego, Feliksa Nowowiejskiego. Pożegnalny koncert symfoniczny pod batutą utalentowanego muzyka obudził serdeczny oddźwięk pośród melomanów naszych, którzy mieli niejednokrotnie sposobność ocenić jego talent, jako kierownika orkiestry symfonicznej, zwłaszcza w dyrygowaniu utworów Wagnera ustaloną mającego sławę. Z tą też myślą, jak widzę, ułożono program koncertu, w którym obok symfonii Beethovena, znalazła się Wagnerowska „Walkirja“ i „Śpiewacy norymberscy“. Batuta Nowowiejskiego posiada nieocenione zalety: utrzymuje orkiestrę w przedziwnej karności, wydobywa z niej miast efektu wirtuozowskiego przedewszystkiem cechy kultury muzycznej: plon działalności pedagogicznej kapelmistrza.

Nie od rzeczy będzie przypomnieć, że w tych dniach wykonano w Niemczech, w nadreńskiem mieście Crefeld oratoryum Nowowiejskiego „In hoc signo vinces!“ Prasa niemiecka poświęca dziełu krakowskiego muzyka obszerne sprawozdania, podnosząc wielkie zalety muzyczne utworu, w którym obok melodyjności partyj solowych i chórów, olśniewa umiejętność we władaniu środkami nowoczesnej instrumentacyi i zastosowania ich do formy oratoryum. Nowe dzieło kompozytora jest drugiem dziełem po „Quo vadis“, które w kilku latach doczekało się przeszło stu interpretacyj w kilkudziesięciu miastach Europy i Ameryki.

Premierą bieżącego tygodnia teatralnego był uscenizowany przez Tadeusza Konczyńskiego z powieści Dymitra Mereżkowskiego „Car Aleksander I.“ Mereżkowski, podobnie jak Dostojewski, wprowadza nas w ciemne wnętrze duszy rossyjskiej, czyniącej na sobie okropną wiwisekcyę, roztapiającą się w specyficznym „hamletyzmie“, rodzącą myśli, które krwawią i trują. Pisał kiedyś o Mereżkowskim Wiktor Gomulicki, że wychyla się z jego pism „prawdziwa“ dusza Rossyi, dwoista i odrębna, ukazująca zarazem tę głęboką przepaść, jaka dzieli ją od duszy Polski. Narodem myślicieli nazywają Niemców. Po przeczytaniu książek rossyjskich, trzeba ten epitet odebrać Niemcom, a przysądzić Rossyanom. Na taką bezwzględną, zajadłą, przed niczem nie cofającą się krytykę i analizę organizmów politycznych i społecznych, dusz cudzych i własnych, religij i prawa, Boga i szatana, jaką zadziwiają nas rezonerzy Dostojewskiego i Mereżkowskiego, nikt prócz Rossyan nie zdobywał się i nie zdobywa. Przy Kiryłowach, Szatowach, Wierchowieńskich z pierwszej grupy, a Pestlach, Murawiewach, Golicynach z drugiej, Hamlet wydaje się bladym, naiwnym, ledwie posłuchu wartym cieniem. Patrzącym na nich zdaje się, że mają przed sobą obłąkańców, którzy dla studyów anatomicznych własne ciało krają, wypruwając z niego żyły i nerwy.“

Trudnej roli przystosowania olbrzymiej powieści Mereżkowskiego do ram architektury teatralnej podjął się Tadeusz Konczyński, wnosząc w pracę swą wielkie doświadczenie sceniczne, jakie ten utalentowany autor tylekroć wykazał w utworach oryginalnych. Nić przewodnią powieści udało mu się przeciągnąć w akcyi sześciu barwnych obrazów, uwydatnić siłę poszczególnych sytuacyj i uwypuklić je dla interesu sceny. Dwa momenty zarysował Konczyński najsilniej: niezdolność do czynu burzącego się, a niezdecydowanego ducha rewolucyi i pełen tęsknoty liryzm Zofii, córki cara i Maryi Antonówny (doskonale interpretowany subtelną grą Solskiej), skłaniający Aleksandra do sojuszu z ruchem wolnościowym.

Dyrekcya sceny krakowskiej dała utworowi stylową ramę kostyumowo-dekoracyjną. Charakteryzacya poszczególnych postaci, według portretów Szyndlera, stała na wysokości zadania. Tytułową rolę cara odtworzył Leonard Bończa, który — śmiało to rzec można — jest dziś jednym z pierwszych artystów w Polsce. Kreacyę swą przeprowadził konsekwentnie, dając jej cechy Hamletowskiej chwiejności, półton mistycyzmu i siłę grozy w bezradnem uświadomieniu braku woli, wstrząsającą w chwili śmierci. Prawdziwe arcydzieło charakterystyczne stworzył Mielewski w roli gubernatora Arakczejewa. Jednowski, jako Focyusz, zarysował silną w plastyce, brutalną postać rossyjskiego duchownego, w którym chęć władzy walczy o lepsze z fanatyzmem. Artystom i talentowi Konczyńskiego zawdzięcza powieść Mereżkowskiego blask sceniczny.

Z początkiem teatralnego sezonu wyjeżdżając kilkakrotnie do Warszawy, onegdaj dopiero miałem sposobność ujrzeć wznowionych przez dyr. Pawlikowskiego „Sędziów“ Wyspiańskiego, z Łuszczkiewiczówną w roli Jewdochy. Nie mogę się powstrzymać, aby na tem miejscu nie wyrazić mego podziwu i uznania dla niezwykłej wprost ewolucyi artystycznej tej młodej adeptki sceny. Jej Jewdocha jest w wyrazie przejmująca, błyszczy ogniem szlachetnego tragizmu, na jaki tylko dojrzała organizacya aktorska zdobyć się może. Pisząc niedawno w *Gazecie Lwowskiej* o świeżozaciężnych siłach teatru krakowskiego, nazwisko Łuszczkiewiczówny wymieniłem na jednem z pierwszych miejsc. Rola Jewdochy utwierdza mnie w poprzednim sądzie o artystce, z której w przyszłości pożytek dla sceny polskiej oby był jaknajwydatniejszy!

Jan Pietrzycki.

„Wielka utrata“.

(Dokończenie).

Publikacya dra Iwana Franki składa się z wstępu, biografii Mickiewicza, dramatu (nieznanego autora) p. t. „Wielka utrata“,

oraz z przekładów poezyj autora „Pana Tadeusza", dokonanych na język ruski przez ukraińskiego uczonego.

We wstępie zapowiada dr. I. Franko, że niesie w darze „swoim ziomkom i bratiam Polakam knyżkę, jakiej nikt się nie spodziewa", a jest nią „genialny utwór Adama Mickiewicza" (s. V.), dotąd nieznany, p. t. „Wielka utrata". Napróżno jednak szukalibyśmy, przynajmniej próby uzasadnienia, śmiałej, a swem zuchwalstwem zdumiewającej hipotezy na ten temat, że „Wielka utrata" wyszła z pod pióra autora „Dziadów". Jako dowód czytamy jedynie lakoniczne i tajemnicze wyznanie: „W jesieni 1908 r. drogą według zwyczajnych ludzkich poglądów nadprzyrodzoną, a w moim dzisiejszym stanie zupełnie naturalną, otrzymałem wiadomość, że rękopis w czerwonej oprawie, będący w mojem posiadaniu, zawiera utwór Mickiewicza, nie autograf wprawdzie, lecz kopię, przepisaną w Paryżu, niebawem po powstaniu utworu, przez znajomą żony Mickiewicza, Janinę Witwicką, bez wiadomości samego Mickiewicza i że tytuł utworu podług zamiaru autora był „Wielka utrata" (s. VI. i VII.).

Po takiej enuncyacyi trudno, zaiste, wdawać się w jakąkolwiek dyskusyę z wydawcą: nie przekonałaby ona dra I. Franki, tak jak nie poskutkowały przedstawienia prof. Brücknera i dra Henryka Biegeleisena, pytanych o zdanie w kwestyi „Wielkiej utraty" (s. VII.).

Przypatrzmy się raczej samemu dziełu. Dramat, o ile tej nazwy wogóle można użyć w odniesieniu do „Wielkiej utraty", składa się z 4 aktów, jak chce autor „widoków", które liczą ogółem 24 scen. Każdy akt rozgrywa się w innej miejscowości, niekiedy jednak zmiana miejsca zachodzi, nawet kilkakrotnie w czasie jednego widoku (Widok I.: Petersburg. Widok II.: Warszawa. Widok III.: Niewola, Fischau (sc. 1): Poznań (sc. 2); Gdańsk (sc. 3); Warszawa (sc. 4); Kronsztad (sc. 5); Dom wiejski (sc. 6). Widok IV.: sc. 1 w miejscu nieoznaczonem; sc. 2 Rzym).

Niezwykłe trudności, na jakie natrafia zamiar dokładnego streszczenia „Wielkiej utraty", nie pozwalają nam podać osnowy utworu, którego każdy widok (a niekiedy nawet poszczególna scena) tworzy dla siebie luźną całość, związaną jedynie ogólnem tłem dziejowem (lata 1831—1832) lub tożsamością występujących osób. Żadna jednakże postać nie może ubiegać się o tytuł bohatera utworu, ponieważ wszystkie (niemal bez wyjątku) ustawione są na równej linii, na jednym niejako planie. O ważności ich roli decyduje jedynie godność społeczna (cesarza, papieża, posła, oficera i t. d.).

Co się tyczy podstawowej idei utworu, to zauważyć należy, że upadek wojny narodowej z r. 1831 i następstwa tego faktu nie mogą uchodzić za przewodnią myśl poematu a inne idee, o ile są, pochodzą wprost z „Dziadów", lub „Kordyana".

Nie można się wcale dziwić, że dr. I. Franko nie odrazu zdecydował się na autora i przez pewien czas wahał się między Mickiewiczem a Słowackim (s. VI.). W istocie bowiem, niełatwo ocenić czyj wpływ tu przeważa (o ile widok II. i III. wykazuje silniejszą zależność od trzeciej części „Dziadów", o tyle w I. i IV. widoku króluje prawie wyłącznie „Kordyan"). Scena druga widoku IV. „Rzym" jest wręcz parafrazą, rozwlekłą i nieudolną, słynnej audyencyi u papieża („Kordyan" akt II.), podobnie jak w pierwszej scenie nietrudno odkryć bardzo silne refleksy „Rozmowy z Matką Makryną". Zawisłość od „Dziadów" drezdeńskich jest wprost uderzająca; mamy tu wszystko: bal u senatora i wywożenie kibitek, widzenie ks. Piotra i Ewy; wystarcza zestawić scenę szóstą widoku III. z Widzeniem Ewy („Dziady cz. III., sc. 4). Natomiast pogląd na działalność Chłopickiego jest niemal identyczny z sądem, wypowiedzianym w prologu „Kordyana" (por. scenę piątą widoku I. „Utraty" z Przygotowaniem w „Kordyanie"); jedynie dyamentu na głowę Chłopickiego pożyczył sobie nieznany autor od Czartoryskiego!

Zestawień takich możnaby ułożyć szereg bardzo długi, podając dla każdej niemal sceny „Utraty" faktyczny pierwowzór, gdyby wyszukiwanie nowych refleksów, nie było równie żmudne, jak bezcelowe i zbędne.

Wypada rzec słowo o czasie powstania omawianego utworu. Treść poematu oraz wymienione powyżej zestawienia świadczą aż nadto przekonywująco, że genezę „Wielkiej utraty" należy oznaczyć na lata po upadku wojny 1831 roku po ogłoszeniu „Dziadów" (1832) i „Kordyana" (1834). Jest to *terminus a quo: terminus ad quem* dałby się przesunąć w czasy znacznie późniejsze, zwłaszcza, że w tym kierunku snuć można bardzo poważne domysły. Nie znamy atoli rękopisu „Wielkiej utraty", którego dokładne i umiejętne zbadanie przyczyniłoby się może do zamiany przypuszczeń w twierdzenia.

Z tego, co się dotąd powiedziało, wynika jasno, że dr. I. Franko przeceniał i wyolbrzymił do nieprawdopodobnych rozmiarów wartość i doniosłość swego odkrycia. Literatury naszej nie wzbogacił nieznanym arcytworem Mickiewicza „znacznie wyższym od trzeciej części „Dziadów", który można postawić obok wielkiej narodowej epopei Mickiewicza, jako wielką narodową tragedyę" (s. V.). Stwierdziwszy to stanowczo i bez ogródek nie można zaprzeczyć, że odkrył i z wielką ofiarą materyalną wydał dzieło ciekawe, a dla swej epoki znamienne i charakterystyczne.

Na silne podkreślenie zasługuje kult, z jakim uczony ukraiński odnosi się do Mickiewicza, z jakim kreśli jego życiorys i przekłada „Śmierć pułkownika" czy „Redutę Ordona". Kiedy się wspomni o dawnych pracach dr. I. Franki pełnych zaciekłości i jadu, to w dzisiejszej odmianie przekonań trudno nie widzieć tryumfu i rozbrajającej potęgi geniuszu, mieszczącego w sobie jakieś echa Orfeuszowej legendy... Nie godząc się, a nawet wprost zwalczając hipotezę dr. I. Franki, należy podnieść i uszanować dobrą wolę i gorącą chęć stopienia wrogich uczuć, wzajemnej nienawiści w świętym płomieniu wielkiej poezyi.

Korespondencya wymieniona w przedmiocie anonimowego utworu, między dr. Iwanem Franką a synem nieśmiertelnego Adama, a mająca — jak słusznie zaznacza redakcya *Książki* — „charakter dokumentarny", brzmi jak następuje:

Lwów, dnia 23 stycznia 1914.

Czcigodny Panie!

Równocześnie z tym moim listem wysyła księgarnia imienia Szewczenki Sz. Panu egzemplarz wydanego przezemnie dzieła Ojca Pańskiego: „Wielka utrata". Opóźniłem się z tą wysyłką cały miesiąc, nie mogąc dostać adresu Pana. Książka była już raz w Paryżu, ale została zwrócona wskutek niedokładnego adresu. Nie będę Sz. Panu rekomendował swej pracy nad wydaniem dzieła Mickiewicza, przekładem wyboru jego poezyj na język ruski i nad jego biografią, opartą przeważnie na Pańskiem cennem dziele. Nie będę się też wdawał w kwestyę autorstwa dramatu, dla której we wstępie i biografii podałem com mógł. Wyrażam tylko tę niezłomną pewność, że dzieła tak świetnego i genialnego nie mógł napisać żaden inny polski poeta, tylko Adam Mickiewicz. Z tą pewnością mogę patrzeć z góry na te drwiny i urągania, któremi zaraz po wyjściu mej książki bryznęły na nią i na mnie niektóre pisma polskie we Lwowie i w Krakowie.

Pozostaję z prawdziwym szacunkiem.

Dr. Iwan Franko.

Paryż, 25 stycznia 1914.

Szanowny Panie!

Już przed paru tygodniami zgłoszono się do mnie z kraju o moje o Pańskiem dziele zdanie. Odpowiedziałem, wyrażając zdanie moje bez ogródki. Nie miał Pan prawa imienia śp. Ojca mojego drukować na okładce cudzego dzieła, jedynie na kruchej podstawie błahych przypuszczeń i osobistego widzimisię. Przed laty ogłosił Pan Ojca mojego za poetę zdrady. Nikt nie piętnuje jako rozprzestrzenicieli alkoholizmu doktora, który twierdzi, że pijaństwo wytwarza idyotów i zbrodniarzy. Przypomnienie ciemiężcom, że niewola wyradza zdradę, nie jest żadną apologią złych i nieuniknionych skutków ich prześladowań. Gdyby Pan mi rękopis „Wielkiej utraty" nadesłał, tobym szczegółowo Panu wykazał, do jakiego stopnia jest niepodobieństwem, aby utwór ten był pióra Adama Mickiewicza. Po 1831 r. gniew i oburzenie na pastwienie się nad Polską ogarnęło całą emigracyę. Za przykładem wielkich naszych poetów i pseudopoeci chwycili się pióra. Dzieła tych ostatnich należą dziś wyłącznie do Bibliografii Estreichera. Dobre chęci autorów nie wystarczają, aby potomność zwróciła na nich uwagę. Codzień mnożą się religijne obrazy, których brzydota uwydatnia bardziej jeszcze natchnienie znakomitych mistrzów. Tak samo w literaturze wierszokleci większą jeszcze cześć budzą dla wieszczów prawdziwych. Pomijając pospolitość rymowania i tuzinkowość myśli — „Wielka utrata" razi jeszcze ciągłą sprzecznością z poglądami Adama Mickiewicza. Bierzmy naprzykład Rzym. Adam Mickiewicz pisze 13 marca 1840 r. do Ignacego Domejki: „Allokucya Ojca św. i mnie zdała się słaba, ale znając, co to była nasza rewolucya i co to my za ptaszki, to widzę, że i na tyle łaski papieskiej nie zasłużyliśmy. Tylko Pan Bóg zlituje się nad biednym prostym ludem i szlachtą okoliczną i matkami miejskich rodzin". Przed 1840 r. Adam Mickiewicz względniej jeszcze wyraziłby się o Papieżu, a późniejsze jego nawoływania do Kościoła nie mają nic wspólnego z płaskiemi scenami „Wielkiej utraty" w Rzymie. Jedną znajduję łagodzącą okoliczność w postępku Pańskim. „Wielka utrata" jest chybioną próbą przedstawienia i ohydy wrogów naszych i szczytności ich ofiar. Nieraz prostaczki przed karykaturalnym obrazem męczeństwa jakiegoś Świętego, czują szczere wzruszenie. Pan doznał szczerego wzruszenia, dzięki któremu nędzne wiersze wydały mu się Mickiewiczowskiemi. Oby to wzruszenie, innych dokazując cudów, odkryło Panu i Rusinom Polskę taką, jaka światu okaże się, kiedy się jej pokuta skończy.

W tej nadziei piszę się Szanownego Pana powolnym sługą

Władysław Mickiewicz.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Wiedeński kiermasz na obuwie i skórę odbędzie się w Wiedniu w sali „Gartenbau" w czasie od 22 do 29 sierpnia b. r. Urządzają go wiedeńscy przedstawiciele przemysłu i rzemiosł, wytwarzających i przerabiających skórę. Kiermasz dojdzie do skutku przy pomocy Rządu, gminy miasta Wiednia, kraju Dolnej-Austryi, Izby handlowej-przemysłowej i wszystkich interesowanych korporacyj w Wiedniu.

Udział biorą w kiermaszu następujące gałęzie przemysłu: skóry wszelkiego rodzaju, obuwie codzienne i galanteryjne, materyały dla wytwarzania obuwia (wierzchy obuwia, przedzy, kopyta, obcasy gumowe i t. d.), skóry i wyroby skórzane dla automobilów, towary siodlarskie, rymarskie, miechownicze i galanteryjne ze skóry, rękawiczki, kamasze i wszystko, co do tego potrzebne, meble obijane skórą, pasy, maszyny i narzędzia. — Wyniki kiermaszu zapowiadają się świetnie. Ponieważ komitet wykonawczy spodziewa się niezawodnie pozyskać także znaczny udział firm zagranicznych, przeto nastręcza się dla obcych zwiedzających ten kiermasz wielka sposobość pokrycia swoich potrzeb. — Oprócz tych rzeczowych względów przyczyni się do powodzenia kiermaszu także rozgłos Wiednia, jako starożytnego, wspaniałego grodu Cesarskiego nad Dunajem z tylu osobliwościami i tak rozległą sposobnością miłych zabaw. Wszelkich informacyj udziela biuro kiermaszowe, umieszczone w budynku Izby handlowej (Wiedeń, I. Biberstrasse 16—18).

OSTATNIA POCZTA.

= Austro-węgierski ambasador w Petersburgu hr. Szapary opuścił wczoraj Wiedeń, udając się z powrotem na swe stanowisko.

= Pet. Agencya Tel. donosi: Na wspólnem posiedzeniu Tow. „Galicko-russkiego" i „Wszechrossyjskiego Związku narodowego" przemawiał hr. Bobrińskij o położeniu Rossyan w Galicyi i procesach w Marmarosz-Sziget i we Lwowie, oraz o ich znaczeniu politycznem. Publiczność kilkakrotnie przerywała oklaskami jego wywody. Na ten sam temat przemawiał Żembrińskij z Galicyi. — Obaj mowcy apelowali wimieniu galicyjskich braci o poparcie moralne i materyalne.

= W Bukareszcie oficyalnie zaprzeczają wiadomości, jakoby generał Coanda wyjechał był w oficyalnej misyi do Konstantynopola.

= Do Belgradu przybyła pierwsza grupa rekrutów z Nowej Serbii złożona z dwu tysięcy ludzi.

= Z Mukdenu donoszą: W okolicy stacyi Utaj zbuntowały się 2 bataliony chińskiego wojska i splondrowały miasto Ituenczau.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 7 kwietnia. (Tel. pryw.) Komisya zapomogowa przyznała z funduszu rządowego w kwocie 250.000 kor. zapomogi 2927 osobom, nie mającym pracy lub dostatecznego zarobku. Obecnie zgłosiło się o zapomogi 764 osób. Dotychczas wydano 83.495 koron. Pieniędzy wystarczy na 2 miesiące.

Kraków, 7 kwietnia. (Tel. pryw.). Według wiadomości, obiegających w kołach fachowych, fabryka sanocka bezwarunkowo przeniesiona będzie z obecnej siedziby. Fabryka zatrudnia 1500 ludzi. O pozyskanie jej czynią gorliwe zabiegi gminy Chrzanowa, Oświęcimia, Trzebinii także Krakowa.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 7 kwietnia. Stan powietrza na 8 kwietnia. Galicya Wschodnia: Pochmurno, czasem opady, łagodnie, zachodni mierny wiatr.

Galicya zachodnia: Przeważnie pochmurno, deszcz, nieco chłodniej, zachodni ożywiony wiatr.

Wiedeń, 7 kwietnia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan zamianował kontrolora głównej kasy krajowej we Lwowie, Stanisława Trzcienieckiego, dyrektorem tejże kasy.

P. Kierownik Ministerstwa skarbu zamianował kasyera głównej kasy krajowej we Lwowie, Feliksa Chrząszczewskiego, kontrolerem tej kasy.

P. Minister handlu zamianował radcę rachunkowego w departamencie rachunkowym dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie, Włodzimierza Huczkowskiego, starszym radcą rachunkowym.

Wiedeń, 7 kwietnia. Ostatnie ciągnienie loteryi klasowej. Wygrały: 40.000 kor. nr. 32.850. 10.000 kor. nr. 96.351. 5.000 i premię 700.000 kor. nr. 18.629.

Zgon Chełmońskiego.

Grodzisko, 7 kwietnia. (Tel. pr.). Umarł znakomity artysta-malarz Józef Chełmoński.

Warszawa, 7 kwietnia. (Tel. pr.) Pod miastem Sosnowicami bandyci zamaskowani wtargnęli do smolarni, zabili parobka, syna właściciela, samego zaś właściciela i córkę jego ciężko zranili i zabrali kilkaset rubli, poczem zbiegli.

Warszawa, 7 kwietnia. (Tel. pr.) Z Petersburga donoszą, że 9 b. m. przyjeżdża do Warszawy nowy generał-gubernator Żyliński.

Kijów, 7 kwietnia. (Tel. pr.). W Dnieprze przy ujściu Prypeci podczas burzy utonęło 10 kobiet i 2 chłopców, gdy próbowali przeprawić się na drugi brzeg.

Petersburg, 7 kwietnia. Trocki uwolniony został ze stanowiska komendanta miasta z powodu osiągnięcia ustawowego wieku. Następcą jego został dotychczasowy komendant twierdzy kronsztadzkiej, Nikolenko.

Zwycięstwo homerulu.

Londyn, 7 kwietnia. Izba gmin przyjęła bil o homerule w drugiem czytaniu 356 głosami przeciw 276.

Berlin, 7 kwietnia. *Lok. Anz.* donosi, że prezydent policyi w Kolonii Wegmann otrzymał dymisyę w związku ze sprawą aresztowania rossyjskiego kapitana Poliakowa.

Tulon, 7 kwietnia. Przedsięwzięte w ostatnich dniach na trzech okrętach wojennych próby strzelania nowym prochem dały doskonałe wyniki, zwłaszcza przy 14 cm. armatach.

Durazzo, 7 kwietnia. W Koricy stoczono potyczkę z 300 powstańcami. Powstańcy ponieśli klęskę.

Waszyngton, 7 kwietnia. Sekretarz marynarki zakazał używania na okrętach wojennych, stacyach marynarki i warstatach okrętowych alkoholu.

Nowy Jork, 7 kwietnia. Meksyk odmówił wicekonsulowi Stanów Zjednoczonych w Torreon upoważnienia i zwrócił mu jego dokumenty uwierzytelniające z powodu, iż wicekonsul przesyłał swemu rządowi nieprawdziwe relacye.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 7 kwietnia 1914. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 614·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 810·50, Akcye Anglobanku 332·50, Akcye Unionbanku 592·—, Akcye Länderbanku 518·—, Akcye Bankvereinu 521·—, Akcye Bodencredit 1190·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 641·—, Akcye kolei państwowych 708·75, Akcye kolei Południowej 99·—, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 5052·—, Akcye kolei czerniowieckiej 509·—, Akcye Alpiny 827·50, Akcye Rima Muranyi 649·25, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2478·—, Akcye Fabryki broni 920·—, Akcye Tureckie tytoniowe 439·—, Akcye Galicyisko-karpackiego Towarzystwa naftowego 975·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 82·45, Austryacka Renta koronowa 82·65, Węgierska renta koronowa 81·80, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego —·—, 4 prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 4 prc. Listy Banku krajowego —·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego —·—, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne —·—, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. —·—, 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa —·—, Losy tureckie 222·75, Marki 117·45, Rubel 252·75, 5-procentowa rossyjska pożyczka z r. 1906 —·—, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—, Skoda 757·50. Pożyczka miasta Krakowa 1909 —·—, Galicyjski Bank ziemski —·—. Powszechny Bank depozytowy 538·—, 4 i pół prc. listy Tow. kredytowego ziemskiego —·—.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Fabryka STAMPILII KAUCZUKOWYCH. — NAJPIĘKNIEJSZE SZYLDY, TABLICE, GODŁA dla P. T. KUPCÓW, BANKÓW, URZĘDÓW i t. p. wykonuje Zakład

Leona Appla

Lwów, Pasaż Hausmana 8.

Odznaczony na licznych wystawach.
Zaprzysiężony rzeczoznawca sądowy.

Marya Białecka.

kurs rysunku i malarstwa. Osobny kurs dziecinny.
KALECZA 6.

Modne, dobre i bajecznie tanie są materyały światowej fabryki sukna SIEGEL-IMHOF w Bernie. Przez sprowadzanie wprost nadarza się także osobom prywatnym możność nabycia najlepszych, najmodniejszych materyałów po najniższych cenach fabrycznych.

KINO Ul. Jagiellońska l. 20 i 22.

JAGIELLOŃSKIE

Program od soboty 4 do środy 8 kwietnia.

1. **Wielkanoc we Florencyi,** wspaniałe zdjęcie z natury. — 3-4. **Meksykański patryota,** dramat w 2 aktach. — 5-6. **Kobieta sędzią,** komedya w 2 aktach. — 7. **Córka rabina,** dramat w 1 akcie. — 8-10. **Wielka atrakcya cyrkowa,** dramat w czterech aktach. — 12. **Rudolf jako apasz,** komiczne.

Ceny miejsc od 30 hal. do 2 koron.

Najpiękniejsza sala we Lwowie.

Muzyka wojskowa 30 p. p.

PRENUMERATĘ

na wszystkie czasopisma i dzienniki

krajowe i zagraniczne

przyjmuje

Biuro dzienników SOKOŁOWSKIEGO LWÓW JAGIELLOŃSKA 3.

Fryzyerka MARYA LECHOWA

poleca P. T. Paniom swe usługi
ulica Łyczakowska l. 23.

Bracia Tercyarze

w Przytulisku ubogich brata Alberta

we Lwowie, ul. Kleparowska 15,

wykonują wszelkie naprawy mebli giętych; wyrabiają łóżka składane, słomianki. Ceny umiarkowane. Na żądanie zabierają meble do naprawy — naprawione odsyłają.

Przyjechali do Lwowa

dnia 7 kwietnia 1914.

Hotel Zorża. Pp.: M. Hulimka z Mycowa, K. Marmorosz z Karowa.

Hotel Europejski. Pp.: Mikołaj Bitner z Sarnek dolnych, J. Grunwald z Nowosiółek, A. Biberstein-Błoński z Romanówki.

Hotel Imperial. Pp.: S. hr. Stadnicki z Kresowic, T. Sroczyński z Gorajowic.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 7 kwietnia 1914.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	640·—	648·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	388·—	393·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	508·—	514·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	—·—	—·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. $4\frac{1}{2}$ pr. w. a. los w 50 l.	90·—	91·70
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	83·—	83·70
Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. w. a. los w 51 l.	91·—	91·70
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	84·60	85·30
Banku gal. ziem. kred. $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	91·—	91·70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	90·—	90·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·—	91·70
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	94·70
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w $41\frac{1}{2}$ l.	88·—	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	83·50	84·20
Tow. kred. gal. ziem. $4\frac{1}{2}$ los. 52 l.	90·70	91·40
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	98·—	98·70
Komun. Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. (3 em.)	90·30	91·—
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	81·70	82·40
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81·70	82·40
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	83·50	84·20
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·30	82·—
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·—	80·70
„ „ „ 4 pr.	80·70	81·40
„ „ „ 4 pr.	80·10	80·80
„ „ Krakowa	81·—	81·70
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·35	11·47
20 frankówka	19·—	19·12
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	253·—	254·20
100 marek niemieckich	117·35	117·80

[1]) Kupony opłacają $\frac{1}{2}$% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 4 kwietnia 1914.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82·70	82·90
styczeń-lipiec	82·70	82·90
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	86·30	86·50
kwiecień-październik	86·55	86·75
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1625·—	1665·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	435·—	445·—
„ „ 1864 po 100 zł.	680·—	690·—
„ „ 1864 po 50 zł.	350·—	360·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	102·50	102·70
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	82·95	83·15
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	86·—	87·—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·70	104·70
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5\frac{1}{4}$ pr.	108·35	109·35
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	85·55	86·55
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	85·40	86·40
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5\frac{3}{4}$ pr. (ostempl. akcye)	429·25	431·25
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86·95	87·95
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	86·55	87·55
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	84·75	85·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	91·90	92·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·60	92·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·60	92·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	87·50	88·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·25	90·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	86·30	87·30
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	87·25	88·25
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	85·75	86·75
Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	86·—	87·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	105·10	—·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	98·50	98·70
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	485·—	—·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	238·—	248·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	290·—	302·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	83·20	84·20
Kroacyi i Slawonii	—·—	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·50	—·—
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	81·25	82·25
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	83·20	84·20
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	98·25	99·25
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·—	81·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	108·75	116·75
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	222·40	225·40
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	277·50	287·50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	241·50	251·50
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu $4\frac{1}{2}$ prc. 60 l.	91·—	92·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·90	—·—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	83·25	84·25
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	87·—	88·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$ pr. 52 let.	90·75	91·50
Banku gal. ziem. kred. $4\frac{1}{2}$ pr. 60 l.	91·—	92·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. $4\frac{1}{2}$ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ los. 50 l. $4\frac{1}{2}$ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	83·25	84·25
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi $4\frac{1}{2}$ pr. $51\frac{1}{2}$ lat zwrotne	91·—	92·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat $4\frac{1}{2}$ pr.	90·50	91·50
Banku kr. obl. kol. żel. $57\frac{1}{2}$ l. 4 pr.	81·50	82·50
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	93·—	94·—
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	93·—	94·—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	77·65	78·65
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	83·35	84·35
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	108·—	109·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	108·50	109·—
Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	25·50	29·50
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	478·—	488·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	58·—	64·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	51·25	55·25
„ „ węg. Tow. 5 złr.	30·—	34·—
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	—·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	343·75	344·55
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	388·—	390·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3640·—	3650·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	616·50	617·50
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	816·50	817·50
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	730·—	733·—
Gal. banku hip. 200 złr.	640·—	642·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	518·75	519·75
„ Austro-węg. 1400 kor.	1975·—	1984·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	593·50	594·50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	276·50	277·50
Zivnostenska banka 100 złr.	270·—	271·—
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	405·—	415·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	405·—	407·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1192·—	1200·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	5030·—	5070·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	363·—	365·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	508·—	510·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	290·—	295·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	827·75	828·75
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2475·—	2495·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	948·—	952·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	300·—	304·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	980·—	988·—
Schodnicy 500 kor.	439·—	443·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	440·—	443·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·42	117·62$\frac{1}{2}$
Włoskie Banki	94·97$\frac{1}{2}$	95·12$\frac{1}{2}$
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·01$\frac{1}{2}$	24·05$\frac{1}{2}$
Paryż za 100 franków	95·37$\frac{1}{2}$	95·55
Petersburg za 100 rubli $4\frac{1}{2}$ prc.	252·62$\frac{1}{2}$	253·37$\frac{1}{2}$
Szwajcarskie Banki	95·35	95·55
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·48
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·07$\frac{1}{2}$	19·11$\frac{1}{2}$
20-markówka	23·49	23·53
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·42$\frac{1}{2}$	117·62$\frac{1}{2}$
Włoskie banknoty za 100 lir	95·—	95·20
Ruble	252·75	253·75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 93/14 (6) (5751 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Raniżowie, zastąpionego przez adw. dr. Komitę w Sokołowie, odbędzie się dnia 5 maja 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, w Głogowie licytacya:

a) połowy realności lwh. 656 ks. gr. Przewrotne, składającej się z pgrnt. i pbd., o obszarze 1 morg 1035 s. kw., oraz pbud. na której stoi budynek drewniany wraz ze stajnią, boiskiem i sąsiekiem pod jednym dachem, oraz

b) 3/24 części realności lwh. 658 ks. gr. Przewrotne, składającej się z pgrt. lk. 4152 4 o obszarze 863 sążni kw., stanowiącej drogę polną wraz z przynależnościami, składającymi się z 2 korcy wysianego żyta, oraz drobnych drzew owocowych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione a mianowicie:

ad a) połowa realności lwh. 656 ks. gr. Przewrotne na 594 kor. 06 h.,

ad b) 3/24 części realności lwh. 658 ks. gr. Przewrotne na 40 kor. 50 h. przynależności zaś na 15 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) połowy realności lwh. 656 gm Przewrotne 406 kor. 04 h.,

ad b) 3/24 części realności na 27 kor., czyli razem 433 kor. 04 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Głogów, dnia 10 marca 1914.

L. cz. E. 2284/13 (5664 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Izaka Neusteina w Bukowsku odbędzie się dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV., licytacya połowy realności lwh. 639 ks. gr. gm. kat. Czarna objętej, stanowiącej gospodarstwo wiejskie z budynkami wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta wystawione na licytację jest oceniona na 4207 kor. 15 hal.

Najniższa cena wynosi 2805 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ustrzyki dolne, dnia 28 lutego 1914.

L. cz. E. 206/12 (5663 2—3)

Na żądanie Arona Józefa Brennera w Krakowie, odbędzie się dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5 w Ustrzykach licytacya realności obj. lwh. 215 ks. gr. gm. kat. Ustrzyki, składającej się z pbud. lk. 24 na której znajduje się dom parterowy murowany blachą kryty i pgr. lk. 31 obecnie do pgr. l. 24 wcielonej wraz z przynależnościami, a to piwnicą, komórkami i wychodkiem.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 22.000 kor., przynależności zaś na 900 kor.

Najniższa cena wynosi 11.450 kor, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza z tą zmianą, że najniższa cena wynosi 11.450 kor. i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ustrzyki, dnia 15 lutego 1914.

L. cz. E. 5331/13 (5689 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Samuela Bendetza w Mad odbędzie się dnia 25 kwietnia 1914 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2, licytacya całych realności obj.:

a) lwh. 330 ks. gr. gm. kat. Kamionka, składającej się z łąki obszaru 4 morgi 559 s. kw.,

b) lwh. 349 tej księgi, składającej się z pbd. obszaru 84 m^2, zabudowanej domem krytym gontami w dobrym stanie,

c) lwh. 364 tej księgi, składającej się z roli i łąk.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) 1000 kor.,

ad b) w budynkach na 4000 kor., w parc. bud. 200 kor.,

ad c) 200 kor.,

Najniższa cena wynosi:

ad a) 666 kor. 66 h.,

ad b) łącznie z bud. 2133 kor. 32 h.,
ad c) 133 kor. 32 h.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tab., wyciąg katastralny, protokoły oceniania itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bolechów, 19 marca 1914.

L. VIII. c) 910/3 (5671 3—3)

Rozpisana reskryptem z dnia 17 marca 1914 L. VIII. c) 910/1 na dzień 6 kwietnia 1914 licytacya na dostawę galarów i łodzi dla c. k. Kierownictwa regulacyi Dniestru w Stanisławowie, zostaje niniejszem odwołaną.

Oznaczenie nowego terminu dla tej licytacyi nastąpi osobno.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 2 kwietnia 1914.

L. cz. E. XVII. 5158/13 (5685 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Romana Leszczyńskiego i Leona Goettera, zastąpionego przez adwokata dr. Jana Schenka we Lwowie, odbędzie się dnia 14 maja 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali XII., licytacya realności we Lwowie przy ul. Szeptyckich l. or. 81 położonej, obj. lwh. 2522 I. Dz. ks. gr. gm. m. Lwowa, wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu granicznego 46 m. bież.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 86.347 kor., przynależności na 92 kor.

Najniższa cena wynosi 43.173 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XVII.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I.,
Oddział XVII.
Lwów, dnia 14 marca 1914.

L. cz. E. 4636/13 (4) (5611 3—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 kwietnia 1914 o godzinie 8 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacya:

a) całej realności lwh. 389 gm. Martynów nowy,

b) całej realności lwh. 132 gm. Martynów nowy,

c) całej realności lwh. 486 gm. Martynów nowy,

d) całej realności lwh. 508 gm. Martynów nowy.

Realność ad a) oceniono na 1023 kor.,
ad b) oceniono na 714 kor.,
ad c) oceniono na 425 kor.,
ad d) 350 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 682 kor.,
ad b) 476 kor.,
ad c) 283 kor. 33 h.,
ad d) 233 kor. 33 h.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bursztyn, dnia 31 grudnia 1913.

L. cz. E. 3109/13 (5750 2—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Szulima Rozena odbędzie się dnia 6 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. II., na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 389 ks. gr. Jabłonówka,

b) lwh. 998 ks. gr. Jabłonówka, gospodarstwo wiejskie, składające się z budynków gospodarczych, ogrodu i parceli budowlanej.

Wartość szacunkowa:
ad a) 732 kor. 70 h.,
ad b) 126 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 488 kor. 46 h.,
ad b) 84 kor.

Do realności lwh. 389 ks. gr. Jabłonówka należą następujące przynależności: jedna jabłoń i 3 grusze, oszacowane na 4 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Busk, dnia 11 marca 1914.

L. cz. E. 2483/13 (9) (5767 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek zarządcy masy konkursowej dr. Jana Hryniewieckiego w Mielnicy odbędzie się dnia 25 kwietnia 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 4, na zasadzie równocześnie zatwierdzonych warunków, licytacya następujących realności:

a) gospodarstwo rolne obj. lwh. 67 gm. Filipkowce, wartości szacunkowej 18.982 kor. 41 hal.,
najniższa oferta 12.655 kor.;

b) rola obj. lwh. 480 gm. Filipkowce, wartości szacunkowej 1961 kor. 54 hal.,
najniższa oferta 1308 kor.;

c) rola obj. lwh. 1116 gm. Filipkowce, wartości szacunkowej 2370 kor. 92 hal,
najniższa oferta 1581 kor.;

d) rola obj. lwh. 1136 gm. Filipkowce, wartości szacunkowej 3288 kor. 60 hal.,
najniższa oferta 2192 kor.;

e) rola obj. lwh. 1227 gm. Filipkowce, wartości szacunkowej 717 kor.,
najniższa oferta 479 kor.

Do realności lwh. 67 gm. Filipkowce należą następujące przynależności: dom, stajnia, karmnik, 2 kosznice, 7 m. sztachet, 68 m. parkanu, wóz żelazny, sanie, pług, koleśnia żelazna, pług prosty, 2 brony zwykłe, sieczkarnia ręczna, waga decymalna, para szlei, lejce, naszyjników, grali żelaznych, łopaty żelaznej putni, obernika, 9 sztuk drzew owocowych.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, 19 marca 1914.

L. cz. E. 4727/13 (5) (5749 2—3)

Dnia 14 maja 1914 o godz. 8 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacya:

a) całej realności lwh. 1161 gm. Sarnki górne,

b) całej realności lwh. 1162 gm. Sarnki górne,

c) 4/32 części realności lwh. 1007 gm. Sarnki górne,

d) 20/768 części realności lwh. 470 gm. Sarnki górne,

e) całej realności lwh. 554 gm. Sarnki górne.

Realność ad a) oceniono na 350 kor.,
ad b) oceniono na 250 kor.,
ad c) oceniono na 182 kor. 50 h.
ad d) oceniono na 21 kor.,
ad e) oceniono na 600 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 233 kor.,
ad b) 166 kor. 67 h.,
ad c) 121 kor. 67 h.,
ad d) 14 kor.,
ad e) 400 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kanc. sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bursztyn, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. 258/12 (5748 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie małoletniego Maryana Józefa 2 imion Ehrenfeld, zastąpionego przez opiekę Józefa Knapika i Anastazyi Ehrenfeld i na żądanie Katarzyny Stefaniuk, jako zarządczyni spadku po Adolfie Fabrycy, odbędzie się dnia 4 czerwca 1914 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, relicytacya realności obj. lwh. 814 gminy Boh rodczany.

Nieruchomość wystawiona na relicytację jest oceniona na 4000 kor.

Najniższa cena wynosi 2000 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.
Bohorodczany, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. IX. 4027/13 (20) (5732 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Tadeusza Malinowskiego w Krakowie, odbędzie się dnia 13 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 44 c. k. Sądu powiatowego cyw. w Krakowie, licytacya realności lwh. 233 gm. kat. Kraków Dz. VIII., składającej się z domu dwupiętrowego z pb. 361.

Wartość szacunkowa realności 61.050 kor.

Najniższa oferta wynosi 30.525 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,
Oddział IX.
Kraków, dnia 15 stycznia 1914.

L. cz. E. XI. 45/14 (6) (5738 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Banku powiatowego w Tarnopolu, odbędzie się dnia 5 czerwca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 145 ks. gr. Czernielów ruski plac bud. rola i budynki,

b) lwh 755 ks. gr. Czernielów ruski rola,

c) lwh. 793 ks. gr. Czernielów ruski rola,

d) lwh. 701 ks. gr. Czernielów ruski rola.

Wartość szacunkowa:
ad a) 4340 kor.,
ad b) 5620 kor.,
ad c) 600 kor.,
ad d) 2420 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 2893 kor. 32 h.,
ad b) 3746 kor. 66 h.,
ad c) 400 kor.,
ad d) 1613 kor. 32 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział XI.
Tarnopol, dnia 22 marca 1914.

L. cz. E. 3611/12 (43) (5737 2—2)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 17, w Sanoku licytacya:

a) realności lwh. 646 ks. gr. gminy Sanok,

b) realności lwh. 497 ks. gr. gm. Sanok II., wraz z przynależnościami w protokole oszacowania opisanemi.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione:
ad a) na kwotę 42.716 kor. 12 h.,
ad b) na kwotę 41.551 kor. 80 h.

Najniższa cena wynosi:
ad a) kwotę 21.358 kor. 06 h.,
ad b) kwotę 27.701 kor. 20 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 8361/13 (5826)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Jakóba Kimelmana w Ułaszkowcach odbędzie się dnia 1 maja 1914 o godzinie 9·30 przed południem w biurze Nr. 30, licytacya następujących realności gminy kat. Sosolówka:

1. obj. lwh. 945 (p. gr. o pow. 10 ar. 54 m.² i dom murowany),

2. obj. lwh. 40 (grunta o pow. 58 ar. 45 m.²),

3. lwh. 219 (grunta o pow. 57 ar. 76 m.²),

4. lwh. 306 (grunt o pow. 1201 ar. 32 m.²),

5. lwh. 505 (1/3 i 1/4 część z 2/3 części) (grunt. o pow. 28 ar. 56 m.²).

Wartość szacunkowa wynosi:
ad 1. — 2400 kor.,
ad 2. — 1085 kor.,
ad 3. — 1400 kor.,
ad 4. — 2800 kor.,
ad 5. — 920 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad 1. — 1600 kor.,
ad 2. — 724 kor.,
ad 3 — 934 kor.,
ad 4. — 1867 kor.,
ad 5. — 614 kor.

Do realności lwh. 505 ks. gr. Sosolówka należą następujące przynależności: 12 młodych drzew owocowych.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Czortków, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 882/13 (8) (5852)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego przemysłowców i rolników w Radymnie, zastąpionego przez adw. dr. Spetta odbędzie się dnia 15 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 w Radymnie, licytacya:

1. realności lwh. 281 kg Zaleska wola Andrucha Dygonia własnej,

2. realności lwh. 330 kg. Zaleska wola Andrucha Dygonia syna Fedka własnej,

3. realności lwh. 466 kg. Zaleska wola Andrucha Dygonia syna Fedka własnej,

4. realności lwh. 281 kg. Zaleska wola wraz z przynależnościami, należącemi się z 302 drzew i około 300 drzewek.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad 1. i 4. realność lwh. 281 na 800 kor., przynależność na 110 kor, łączna wartość 910 kor.,

ad 2. realność lwh. 330 na 930 kor.,

ad 3. realność lwh. 466 na 860 kor.

Najniższa cena wynosi.

ad 1. i 4. odnośnie do realności lwh. 281 — 606 kor. 68 hal,

ad 2. odnośnie do realności lwh. 330 620 kor.,

ad 3. odnośnie do realności lwh. 466 572 kor. 34 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radymno, dnia 2 marca 1914.

L. cz. E. 3517/13 (3) (5864)

Edykt.

Dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze Nr. 5 licytacya:

a) 2/4 części realności lwh. 72 gminy Rychwałdek, z domu, stodoły i gruntów się składającej, wartości szacunkowej 376 kor. 30 hal.,

b) 2/16 części lwh. 73 z gruntów, wartości szacunkowej 371 kor. 12 hal,

c) całej realności lwh. 74 (grunta), wartości szacunkowej 426 kor. 15 hal.

Najniższa oferta:
ad a) 250 kor. 87 h.,
ad b) 247 kor. 12 h.,
ad c) 284 kor. 10 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Żywiec, 17 lutego 1914.

L. cz E. 1271/13 (8) (5851)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa eskontowego w Radymnie, zastąpionego przez adw. dr. Eichla, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, licytacya połowy realności lwh. 280 ks. gr. gm. Wietlin.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację po odtrąceniu wartości wydzielonych parcel bud. 297/1, gr. 271 i 272 i budynku na parc. bud. 297/1, wyłączonego z pod licytacyi jest ocenioną na 3000 kor., czyli połowa 1500 kor.

Najniższa cena wynosi 1000 kor. (słownie tysiąc koron).

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radymno, dnia 13 marca 1914.

L. cz. E. 186/14 (4) (5838)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Kopyczyńcach, zastąpionej przez adw. dr. Gelbera, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya:

a) realności objętej lwh. 915 gm. Peremiłów, składającej się z pgrt. lkat. 234/1 (pole obszaru 35 ar. 83 m.²),

b) realności objętej lwh. 1040 gm. Peremiłów, składającej się z pgrt. lkat. 1522/3 (pole obszaru 70 ar. 82 m.²),

c) realności objętej lwh. 1121 gm. Peremiłów, składającej się z pgrt. lkat. 1383/1/2 (pole obszaru 67 ar. 1 m.²).

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:
ad a) na 800 kor.,
ad b) na 1600 kor.,
ad c) na 1400 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 533 kor. 34 h.,
ad b) 1066 kor. 68 h.,
ad c) 933 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kopyczyńce, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. 4949/13, E. 4871/13, E. 4748/13 (5831)

Edykt licytacyjny.

W sądzie tutejszym w biurze Nr. 6, odbędzie się dnia 6 maja 1914 o godzinie 9 przed południem licytacya:

1. realności obj. lwh. 149 ks. gr. gm. kat. Rodatycze, składającej się z domu, szpichlerza, stajni, stodoły, studni, oraz roli o łącznym obszarze 2 ha. 81 ar. 72 m²,

2. 4/5 części realności obj. lwh. 57 ks. gr. gm. kat. Leśniowice, składającej się z chaty, 2 budynków mieszczących stajnię, stodołę, wozownię, piwnicy, ogrodu, roli i łąk.

Dnia zaś 11 maja 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się licytacya:

3. realności obj. lwh. 338 ks. gr. gm. kat. Zaszkowice, składającej się z pbd. wraz z chatą, stajnią, stodołą, łąką i gruntami ornymi o łącznym obszarze 97 ar. 25 m².

Wartość szacunkowa:
ad 1. — 7072 kor.,
ad 2. — 4480 kor.,
ad 3. — 3560 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:
ad 1. kwotę 4714 kor.,
ad 2. kwotę 2986 kor. 68 h.,
ad 3. kwotę 2374 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Gródek Jag., dnia 7 marca 1914.

L. cz. E. 5962/11 (5785)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Wspólnej Kasy sierocej c. k. Sądu powiatowego w Skolem odbędzie się dnia 24 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3, licytacya 1/2 realności wiejskiej lwh. 312 ks. gr. gm. kat. Hutar.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 4355 kor. 84 h.

Najniższa cena wynosi 2903 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Skole, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 3151/13 (5289 1—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa pożyczkowego w Glinianach, odbędzie się dnia 29-go kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. II., na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 221 ks. gr. Ubinie, gospodarstwo wiejskie, składające się z ch łupy, zabudowań gospodarskich, pola i łąki,
b) lwh. 268 ks. gr. Ubinie,
c) lwh. 273 ks. gr. Ubinie,
d) lwh. 410 ks. gr. Ubinie.

Wartość szacunkowa:
ad a) 1403 kor.,
ad b) 5722 kor. 20 h.,
ad c) 700 kor.,
ad d) 521 kor. 30 h.

Najniższa oferta:
ad a) 953 kor. 34 h.,
ad b) 3814 kor. 80 h.,
ad c) 466 kor. 67 h.,
ad d) 347 kor. 53 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Busk, dnia 2 marca 1914.

L. cz. E 1536/13 (6) (5853)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego przemysłowców i rolników w Radymnie, zastąpionego przez adw. dr. Spitta, odbędzie się dnia 15-go kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6, licytacya realności:

a) lwh. 535,
b) połowy lwh. 737,
c) 1/2 lwb. 702,
d) 1/3 z 1/2 lwh. 831 ks. gr. Skołoszów, Izraela Behra własnych, tudzież
e) realności lwh. 1085 ks. gr. Skołoszów, Arona i Tauby Weinbachów własnych, wraz z przynależnościami, składającemi się ze starych sztachetów i studni, szopy z piwnicą.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:
ad a) realność lwh. 535 z przynależnościami na kwotę 4806 kor.,
ad b) 1/2 lwh. 737 na kwotę 826 kor.,
ad c) 1/2 lwh. 702 na kwotę 721 kor.,
ad d) 1/6 lwh. 831 na kwotę 63 kor.,
ad e) lwb. 1085 z przynależnością 4113 kor. 75 h.

Najniższa cena wynosi ze względu na wartość szacunkową:
ad a) odnośnie do realności lwh. 535 ks. gr. Skołoszów kwotę 3204 kor.,
ad b) odnośnie do 1/2 realności lwh. 737 gm. Skołoszów sumę 550 kor. 68 h.,
ad c) odnośnie do 1/2 realności lwh. 702 gm. Skołoszów sumę 480 kor. 68 h.,
ad d) odnośnie do 1/6 części realności lwh. 831 ks. gr. Skołoszów sumę 42 kor.,
ad e) odnośnie do realności lwh. 1085 ks. gr. Skołoszów sumę 2742 kor. 50 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radymno, dnia 23 lutego 1914.

L. cz. E. 245/14 (5) (5839)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Kopyczyńcach, zastąpionej przez adw. dr. Gelbera, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya 1/4 cz. realności obj. lwh. 1324 gm. Kopyczyńce, składającej się z pb. lk. 120, 121/1 (obejście gospodarskie obszar 43 ar. 91 m²), oraz z pgr. lk. 2591/1, 2983/1 i 2042/3 (pole obsz. 1 ha. 29 ar. 48 m²).

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 880 kor.

Najniższa cena wynosi 586 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć w godzinach urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kopyczyńce, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. 1775/12 (5868)

Edykt licytacyjny.

Dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w Karaczynowie (Czikendi) sprzeda się przez publiczną licytacyę następujące przedmioty: urządzenie domowe, bydło, pasza.

Sprzedaż rozpocznie się w pół godziny po czasie wyżej oznaczonym.

W międzyczasie można obejrzeć przedmioty wystawione na sprzedaż.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Janów, dnia 25 lutego 1914.

L. cz. E. 4049/13 (11) (5840)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Eliasza Bakfana w Kopyczyńcach, odbędzie się dnia 30-go kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 20, licytacya:

a) 48/240 części realności obj. lwh. 266 gm. Kopyczyńce, składającej się z pbud. lk. 709/1, obejście gospodarskie obszar 3 ar. 71 m², z przynależnościami składającemi się z kilku drzew owocowych i oparkanienia,

b) 2/5 części realności obj. lwh 1155 gm. Kopyczyńce, składającej się z pb. 695/2 i pgr lk. 1064/2, chata z ogrodem obszaru 7 a. 55 m², wraz z przynależnościami składającemi z 30 drzew owocowych i oparkanienia.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę, są ocenione:
ad a) na 354 kor. 83 h.,
ad b) na 547 kor. 52 h.,
przynależności zaś:
ad a) na 3 kor.,
ad b) na 19 kor. 52 h.

Najniższa cena szacunkowa:
ad a) 236 kor. 56 h.,
ad b) 375 kor. 02 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytajnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kopyczyńce, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 39/14 (4) (5756)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej dr. Maurycego Feldmana, adwokata w Jaworznie, odbędzie się dnia 28 kwietnia 1914 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 1584 gm. kat. Jaworzno, pgr. 643/2 z domem, szopą i t. d.

Wartość szacunkowa tej realności wynosi 1770 kor. 89 h.

Najniższa oferta tej realności wynosi 885 kor. 45 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jaworzno, dnia 16 marca 1914.

L. cz. E. 3611/12 (43) (5737 1—2)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17, w Sanoku licytacya:

a) realności lwh. 646 księgi gruntowej gm. Sanok,

b) realności lwh 497 księgi gruntowej gm. Sanok II., wraz z przynależnościami w protokole oszacowania opisanemi.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione:
ad a) na kwotę 42.716 kor. 12 h.,
ad b) na kwotę 41.551 kor. 80 h.

Najniższa cena wynosi:
ad a) kwotę 21.358 kor. 06 h.,
ad b) kwotę 27.701 kor. 20 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 1843/13 (5) (5830)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryi Szczygłowej w Zegartowicach, a na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacyjnych, odbędzie się dnia 5 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6 w Dobczycach, licytacya realności lwh. 96 ks. gr. gm. kat Komorniki, zobowiązanego Józefa Skałki w Komornikach własnej.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1508 kor. 52 h.

Najniższa cena wynosi kwotę 1004 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobczyce, dnia 6 marca 1914.

L. cz. E. VIII. 6317/13 (7) (5734)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Michała Buraka i Nastki Burak w Jaksmanicach przez adwokata dr. Peipera w Przemyślu, jako strony egzekwującej, odbędzie się dnia 1 maja 1914 o godzinie 9·30 przed południem w biurze Nr. 14, na zasadzie równocześnie zatwierdzonych warunków licytacyjnych, licytacya następujących realności lwh. 658 ks. gr. gm. Jaksmanice, ruchomość wiejska z budynkami i ogrodem.

Wartość szacunkowa 694 kor. 50 h.
Najniższa oferta 463 kor.

Do realności lwh. 658 ks. gr. gminy Jaksmanice należą następujące przynależności: ogrodzenie, płot zniszczony, oszacowane na 10 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemyśl, dnia 21 marca 1914.

L cz. E. 1859/13 (17) (5747)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Bochni, zastąpionego przez adw. dr. Weisłe w Bochni, odbędzie się dnia 1-go maja 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 17, relicytacya realności lwh. 1753 ks. gr. gm. kat. Bochnia objętej, a składającej się z pbd. lk. 1319 o obszarze 72 m² i stojącego na niej domu murowanego.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona 3500 kor.

Najniższa cena wynosi 1750 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tus. nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 17.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Bochnia, dnia 27 marca 1914.

L. cz. E. 8198/13 (6) (5366)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Jony Geffnera, kupca w Czernelicy, odbędzie się dnia 30 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 109 ks. gr. Czernelica, cała realność złożona z pb. lkat. 287 Nd. 357 i pgrt. lk. 514 ogród, stanowiące własność Karola Truszkowskiego, Józefa i Franciszka z Matuszewskich Mireckiej.

Wartość szacunkowa 900 kor.
Najniższa oferta 602 kor. 67 h.

Do realności lwh. 109 ks. gr. Czernelica należą następujące przynależności: mur z kamienia, oszacowane na 4 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 16 marca 1914.

L. cz. E. 3385/13 (5790)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Iwana Becza odbędzie się dnia 30 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 21, II. p., na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 304 ks. gr. Hołowecko, realność wiejska,
b) lwh. 298 ks. gr. Hołowecko, połowa realności wiejskiej.

Wartość szacunkowa:
ad a) 1275 kor. 46 h.,
ad b) 2036 kor. 50 h.

Najniższa oferta:
ad a) 850 kor. 30 h.,
ad b) 1357 kor. 66 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stary Sambor, dnia 17 marca 1914.

L. cz. E. 4684/13 (5699)

Edykt licytacyjny.

Dnia 19 maja 1914 o godz. 8 przed południem w biurze Nr. 19, odbędzie się na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

1. lwh. 648 z p. gr. 90, 91, 95/1, 95/2, 12/1, 12/4, 13, 16, 17 z budynkami,
2. połowy lwh. 671 z p. gr. 4281,
3. 1/6 cz. lwh. z p. b. 360 z budynkami p. gr. 384, 395, 4325/7, 4328, 4358 do 4361,
4. 1/6 lwh. 937 z p. gr. 4387/2,
5. 2/5 części lwh. 647 z p. gr. 4425,
6. 7/84 z 21/84 i 2/6 z 21/84 lwh. 659 z p. gr. 4321 do 4324,
7. 1/90, 2/36, 3/4 z 4/9 z 6/36, 36/1296, 1/90, 1/2 z 2/36, 1/90 i 5/32 lwh. 629 gm. Zielona z parc. gr. 4263, 4264, 4325/16 i 4324/17.

Wartość szacunkowa:
ad 1. — 17.870 kor.,
ad 2. — 3162 kor.,

ad 3. — 1140 kor.,
ad 4. — 95 kor.,
ad 5. — 406 kor.,
ad 6. — 1172 kor.,
ad 7. — 2132 kor.
Najniższa oferta:
ad 1. — 11.913 kor.,
ad 2 — 2108 kor.,
ad 3. — 760 kor.,
ad 4. — 63 kor.,
ad 5. — 270 kor.,
ad 6. — 781 kor.,
ad 7. — 1421 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tutejszy jako sąd hipoteczny, zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddz. kanc. O. II

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 3104/13 (5775)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Sabiny Wundermann odbędzie się dnia 1 maja 1914 o godzinie 8 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 w Ottynii licytacya realności lwh. 2625 ks. gr. Ottynii wraz z domem w rynku.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3500 kor., dom na 2500 kor., czyli razem na 6000 kor.

Najniższa cena wynosi 3583 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ottynia, 19 marca 1914.

L. cz. E. 3379/13 (5759)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprz gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 4 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 47, II. piętro, licytacya realności lwh. 65 gminy Krosno stanowiącej dom jednopiętrowy w rynku położony i 755 m.² placu bud.

Nieruchomość tę oceniono na 42 000 koron.

Najniższa cena wynosi 21.430 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 20 marca 1914.

L. cz. E. 999/13 (5760)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Krosna odbędzie się dnia 4 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 47, II. piętro, licytacya:

a) realności lwh. 46 gm. Korczyna, składającej się z domu murowanego i 278 s.² placu budowlanego,

b) realności lwh. 48 tejże gminy, stanowiącej stary dom drewniany i 48 s.² placu.

Nieruchomości te oceniono:
ad a) na 11.797 kor.,
ad b) na 888 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 5898 kor. 50 h.,
ad b) 444 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 20 marca 1914.

Ч. сп. Е. 15/14 (5) (5837)

Оголошене переторгу.

На попиране Повітового Товариства кредитового „Згода" в Копичинцях, заступленого через адв. др. Л. Лопатиньского, відбуде ся 4 мая 1914 о 9 годині перед полуднем в низше означенім суді, комната ч. 4 переторг:

а) реальности обн. вгч. 904 громади кат. Копичинці складаючої ся з пр. ґр ч. кат. 2185, 2299, 2300, 2301, 3344 і 3393 (поле обшару 6 га. 36 ар. 97 м²),

б) реальности обн. вгч. 905 громади кат. Копичинці складаючої ся з пр. буд. ч. кат. 727 і з пр. ґр. ч. кат. 1113, 1115, 1116, 1117, 1114/1, 1112/3 (обісте господарске обшару 1 га. 17 а. 76 м²) з приналежностию, складаючого ся з огородженя.

Продати ся маючі недвижимости суть оцінені:
ad a) на 15.700 кор.,
б) на 25.000 кор.,
приналежність ad б) на 500 кор.
Найнизша подача виносить:
ad a) 10.466 кор. 66 сот.,
б) 17.000 кор.

Понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу, котрі заразом затверджує ся і грамоти відносячі ся до недвижимостий (витяг гіпотечний, витяг катастральний протоколи оціненя і т. д), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 8 підчас годин урядових.

Права, котрі би продаж робили недопустимою, належить найпізнійше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в Суді, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.

О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитем в суді, як би они ані не мешкали в области низше означеного суду, ані не вскаэали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.
Копичинці, дня 25 марта 1914.

L. cz. E. 1492/13 (5855)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie małoletnich Paraski, Wasyla, Mikołaja i Petra Swyszczuków zastąpionych przez adw. dra Eilena jako substytuta adwokata dra Ramerta, odbędzie się dnia 7 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I. w Śniatynie licytacya:

a) niewydzielonej połowy realności obj. wyk. hip. 1 25 gm. kat. Karłów, składającej się się z pgr. lkat. 336 i 337;

b) całej realności obj. wyk. hip. l. 26 gm. kat. Karłów, składającej się z pgr. lkat. 337/2;

c) niewydzielonej połowy (1/3 i 8/16 z 1/3 części) realności objętej wyk. hip. l. 27 gm. kat. Karłów, składającej się z pgr. lkat. 1378, 1379, 2327, 2378, 2653 i 2698;

d) całej realności objętej wyk hip l. 1552 ks. gr. gm. kat. Karłów, składającej się z pb. 48 chata, stodoła, kosznica, karmnik i studnia, na pb. 395 budynek dachówką kryty.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione a to:
a) (25 w połowie) na 949 kor. 37 h.,
b) (26) na 935 kor.,
c) (27 1/3 i 8/16 z 1/3) na 1254 kor. 62 h.,
d) (1552) na 2205 kor.

Najniższa cena wynosi 2/3 części ceny szacunkowej:
a) (25) 632 kor. 92 h.,
b) (26) na 624 kor.,
c) (27) na 836 kor. 42 h.,
d) (1552) 1470 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które z urzędu się uzupełnia i zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej neruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Kuratorem nieznanych wierzycieli i którym uchwał doręczyć nie można ustanawia się adwokata dra Kleina po myśli § 174 o. e.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. 1492/13 (5855)

Edykt.

Dla pp. Sali Löw, Petronelli Jarzyńskiej i Meierowi Jagidowi w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem tut. przeciw Mikołajowi Bażańskiemu o 900 kor. zpn.— ma być doręczoną uchwała z dnia 20 marca 1913 l. cz. E. 1492 13.

Ponieważ niewiadomo, gdzie wyż wspomniane przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia ich praw kuratora w osobie p. adwokata dr. Kleina w Śniatynie.

Tenże kurator zastępywać będzie wyż wspomniane w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki one w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. 3557/13 (2) (5842)

Edykt

Dnia 20 kwietnia 1914 o 9 rano odbędzie się licytacya 1/24 części realności lwh. 230 ks. gr. gm. Limanowa

Wartość szacunkowa wynosi 20 kor.

Najniższa oferta wynosi 13 kor. 20 h.

Warunki licytacyjne przejrzeć mozna w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Limanowa, 8 marca 1914.

L. cz. E. 1959/13 (7) (5833)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Arona Gewandter we Lwowie, odbędzie się dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 12 przed południem w biurze Nr. IV. na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

a) lwh. 33 ks. gr. Wiszenka posiadłość wiejska z budynkami i gospodarczymi zabudowaniami,

b) lwh. 212 ks. gr. Wiszenka 1/2 droga dojazdowa,

Wartość szacunkowa:
ad a) 3049 kor.,
ad b) 50 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 2039 kor. 22 h.,
ad b) 33 kor. 32 h.

Do realności lwh. 33 ks. gr. Wiszenka należą następujące przynależności: studnia oszacewane na 10 kor.

Tut. Urząd ksiąg gruntowych zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Janów, dnia 24 lutego 1914.

L. cz. E. 3307/13 (5844)

Edykt licytacyjny.

W dniu 23 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya realności lwh. 794 gm. kat. Brzóza stadnicka składającej się z gruntu powierzchni 4 ar. 28 m. z domem, stodołą i stajenką z drzewa i 50 drzewek owocowych.

Wartość szacunkowa 1670 kor.

Najniższa oferta 1113 kor. 32 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łańcut, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 203/14 (5854)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Szaji Kammermana w Zagórzu, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr 5, licytacya całej realności lwh. 48 gminy Nihowice składającej się z pb. 11, 88 i pgr. 61, 62 i 63.

Wartość szacunkowa 2764 kor. 50 h.

Najniższa oferta, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1843 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenty odnoszące się do tej realności, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych w biurze Nr. 6 wymienionego sądu

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rudki, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. E. 6221/13 (5801)

Edykt.

Dnia 20 maja 1914 o godzinie 8·15 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 726 gm. Tuczapy Mendla Landwehra własnej, składającej się z roli.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 1215 kor. 90 hal.

Najniższa cena wynosi 810 kor. 60 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przeglądnąć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Zabłotów, dnia 26 marca 1914.

L. cz. E. 3169/13 (4) (5726)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie p. Feliksa Stefanika zwanego Bajką w Przybówce odbędzie się dnia 15 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33 w Jaśle licytacya połowy realności lwh. 226 ks. gr. Niepla.

Nieruchomość ta w połowie wystawiona na licytacyę jest oceniona i wartość tejże ustalona na kwotę 727 kor. 6 hal.

Najniższa cena wynosi kwotę 484 kor. 70 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.
Jasło, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. 2693/13 (8) (5768)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 8 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacya następujących realności gm. Myszkowice, a to:

a) realności obj. lwh. 126 oceniona na 840 kor.,

b) realności obj. lwh. 956 oceniona na 1620 kor.,

c) realności obj. lwh. 1187 oceniona na 384 kor.,

d) realności obj. lwh. 65 oceniona na 4575 kor.,

e) realności obj. lwh. 1231 oceniona na 930 kor.

Najniższa cena poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:
ad a) 560 kor.,
ad b) 1080 kor.,
ad c) 256 kor.,
ad d) 3050 kor.,
ad e) 620 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 6 sądu tutejszego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mikulińce, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. 2731/13 (4) (5796)

Edykt.

Dnia 27 maja 1914 o godz. 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 572 gm. Zabłotów Herscha Thau Samuela własnej, składającej się z ogrodu.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 300 kor.

Najniższa cena wynosi 200 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 27 marca 1914.

L. cz. E. 2891/13 (24) (5858)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Nachema Zügmana w Sokalu dnia 17 czerwca 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III. sądu tutejszego licytacya:

a) całej realności lwh. 15 gm. Staje,

b) całej realności lwh. 69 gm. Staje.

Wartość szacunkowa:
ad a) kwotę 14.085 kor.,
ad b) kwotę 2100 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:
ad a) kwotę 9396 kor. 67 hal.,

ad b) kwotę 1400 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Uhnów, dnia 30 marca 1914.

L. cz. E. IX. 6074 13 (6) (5827)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Jana Musiała i Zofii Musiałowej, odbędzie się dnia 7 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 44 c. k. sądu powiatowego cyw. w Krakowie, ul. św. Jana licytacya następujących realności:

a) lwh. 336 gm. Rząska, składającej się z pgr 234/3, 235/2, 819/3, 466/2,

b) lwh. 166 gm. Rząska, składającej się z pgr. 325, 326, 327, 328, 324.

Wartość szacunkowa wynosi:

ad a) 464 kor. 58 h.,
ad b) 672 kor. 06 h.

Najniższa oferta:

ad a) 309 kor. 72 h.,
ad b) 448 kor. 04 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,
Oddział IX.
Kraków, dnia 12 marca 1914.

L. cz. E XI. 5921/13 (10) (5739)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Aby Weissbroda, kupca w Tarnopolu, odbędzie się dnia 15 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 30 ks. gr. Iwaczów dolny, budynki i grunta,

b) lwh. 751 ks. gr. Iwaczów dolny, rola,

c) lwh. 754 ks. gr. Iwaczów dolny, rola,

d) połowa lwh. 184 ks. gr. Iwaczów dolny, ogród.

Wartość szacunkowa:

ad a) 787 kor. 45 h.,
ad b) 536 kor. 90 h.,
ad c) 853 kor. 97 h.,
ad d) 108 kor. 65 h.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 524 kor. 97 h.,
ad b) 357 kor. 94 h.,
ad c) 569 kor. 32 h.,
ad d) 99 kor. 10 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Odd. XI.
Tarnopol, dnia 11 marca 1914.

L. cz. E. 3085/13 (6) (5771)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Kramermanna odbędzie się dnia 18 maja 1914 o g. dz. 8·30 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, w Niemirowie licytacya:

a) całej realności obj. lwh. 320 gm. Radruż, składającej się z pb. lk. 413 obszaru 3 ar. 35 m² i pgr. 1405 obszaru 18 ar. 90 m²,

b) całej realności lwh. 1721 gm. Radruż, składającej się z pgr. 9548 i 9549 obszaru 63 ar. 37 m² i 4 ar. 89 m², wraz z przynależnościami, a to: chatą i drzewostanem ocenionym na 320 kor.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na:

ad a) 1071 kor.,
ad b) 1205 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 714 kor.,
ad b) 803 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirów, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. VIII, 2996/13 (13) (5736)

Strona zobowiązana Salomon Neuman w Zwięczycy.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa dyskontowego w Rzeszowie i spól., odbędzie się dnia 22 maja 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 41 parter, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 359 ks. gr. Rzeszów, cała realność stanowiąca plac budowlany w obszarze 205 m²,

b) lwh. 1137 ks. gr. Rzeszów, cała realność stanowiąca plac budowlany o obszarze 784 m²,

c) lwh. 996 ks. gr. Rzeszów, cała realność stanowiąca plac budowlany o obszarze 3965 m²,

d) lwh. 1135 ks. gr. Rzeszów, połowa realności Salomona Neumana; cała ta realność obejmuje plac budowlany o obszarze 4568 m²,

e) lwh. 1290 ks. gr. Rzeszów, cała realność stanowi ogród mogący służyć za plac budowlany o obszarze 1190 m².

Wartość szacunkowa:

ad a) 4100 kor.,
ad b) 12.344 kor.,
ad c) 39 650 kor.,
ad d) 23.040 kor.,
ad e) 23.786 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 2050 kor.,
ad b) 6172 kor.,
ad c) 19.825 kor.,
ad d) 11.520 kor.,
ad e) 11.893 kor.

Do realności lwh. 1135 ks. gr. Rzeszów, należą następujące przynależności: szopa oszacowana w połowie na 300 kor., do realności lwh. 129) ks. grnt. Rzeszów 30 sztuk drzew owocowych, krzewy agrestowe i porzeczkowe, altana, ławeczka i chlewy oszacowane na 186 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Rzeszów, dnia 26 lutego 1914.

Ч. сп. Е. 1853/13 (21) (5841)

Оголошене переторгу.

На попиране малол. Антіна Лещишака, заступленого через адвоката др. Л. Лопатиньского, відбуде ся дня 22 цьвітня 1914 перед полуднем о 9 годині в низше означенім суді, комната ч. 6 переторг реліцитаційний реальности обнятої вгч. 2586 гр. кат Хоросткїв складаючої ся з пр. буд. чкат. 208/1 і 299 з пр. гр. чкат 50 2, 51/3 і 52 (хата з плицом обшару 70 a. 50 м²).

Продати ся мають недвижимість е оцінена на 12.700 кор.

Найнизша подача виносить 6350 кор., понизше тої квоти не відбуде ся продаж

Условия переторгу і грамоти, відно сячі ся до недвижимости могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 8 підчас годин урядових.

Права, котрі би продаж робили недопустимою, належить найпізнїйше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в суді, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.

О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитєм в суді, як би они ані не мешкали в области низше означеного суду, ані не вскавали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.
Копичинцї, дня 10 марта 1914.

L. cz. E. 7342/13 (7) (5746)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Dawida Mozesa Tennenbauma w Gołogórach, odbędzie się dnia 1 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności ks. gr. Gołogóry lwh. 1550 pbud. 408 2 d pow. 87 s. kw., pgrt. 2171/2 o pow. 1513 s. kw.

Wartość szacunkowa 1900 kor.

Najniższa oferta 1200 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.
Złoczów, dnia 19 marca 1914.

L. cz. E. 7589/13 (4) (5745)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej dr. Teodora Wania, adwokata kraj. w Złoczowie odbędzie się dnia 6 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 11 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności ks. gr. Kołtów lwh. 786 połowa pgrt. 309 4 powierzchnia całej pgrt. 309/4 wynosi 543 s. kw.

Wartość szacunkowa 376 kor.

Najniższa oferta 250 kor. 66 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Złoczów, dnia 20 marca 1914.

L. cz. E. IV. 5573/13 (7) (5733)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mojżesza Rückla, odbędzie się dnia 8 maja 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 122 licytacya połowy realności lwh. 13 ks. gr. gm. Gródek Nr. 13.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest ocenioną na 6042 kor.

Najniższa cena wynosi 4028 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 11 marca 1914.

L. cz. E. 1340/18 (6) (5666)

Edykt.

Dnia 13 maja 1914 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19 licytacya realności obj. lwh. 141 gm. Demycze Onufrego Baczuka Stefana własnej składającej się z chaty, ogrodu i łąki.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 656 kor. 10 hal.

Najniższa cena wynosi 437 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Zabłotów, dnia 18 marca 1914.

L. cz. E. 4914/13 (6) (5856)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 maja 1914 odbędzie się o godzinie 8·30 przed południem w biurze Nr. 12 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następującej realności: 1. cała realność lwh. 142 ks. gr. gm. kat. Leśniowice.

Wartość szacunkowa 2894 kor.

Najniższa oferta 2438 kor.

Do realności lwh. 142 ks. gr. gminy kat. Leśniowice należą przynależności w protokole ocenienia opisane oszacowane na 763 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Szczerzec, dnia 24 marca 1914.

L. cz. E 2599/13 (7) (5859)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Związku kupieckiego w Glinianach odbędzie się dnia 22 kwietnia 1914 o g. dz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11 licytacya:

a) realności obj. lwh. 547,
b) 1/2 lwh. 391 i
c) 1/4 części lwh. 848 gm. Hermanów.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) 240 kor.,
ad b) 100 kor.,
ad c) 20 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 160 kor.,
ad b) 66 kor. 67 h.,
ad c) 13 kor. 34 h.

Poniżej tej oferty sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Winniki, dnia 13 marca 1914.

L. cz. E. 285/14 (5845)

Edykt licytacyjny.

W dniu 13 maja 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 odbędzie się licytacya realności lwh. 1842 gm. kat. Rakszawa składającej się z gruntu o obszarze 36 ar. 72 m.

Wartość szacunkowa 382 kor. 12 h.

Najniższa oferta 254 kor. 74 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łańcut, dnia 31 marca 1914.

L. cz. E. 2907/13 (9) (5860)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Mikołajowie odbędzie się dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya realności obj. lwh. 250 gminy Winniki wraz z przynależnościami składającemi się z kamieni, drzew, studni, sztachet i wierzb.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 9995 kor., przynależności zaś na 623 kor. 20 h.

Najniższa cena wynosi 6663 kor. 33 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Winniki, dnia 10 marca 1914.

L. cz. E. 1381/13 (6) (5836)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Nochima Posamenta w Kopyczyńcach zastąpionego przez dr. M. Andermana odbędzie się dnia 4 maja 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya:

a) realności objętej lwh. 712 gm. kat. Nizborg stary składającej się z pgrt. 715 pole obszar 96 ar.,

b) realności obj. lwh. 714 gminy kat. Nizborg stary składającej się z pgr. llkat. 1094/2 i 1097/1 pole obszar 1 ha. 13 ar. 09 m.².

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione, a to:

ad a) na 1501 kor. 50 h.,
ad b) na 1965 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1001 kor.,
ad b) 1310 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które zarazem zatwierdza się i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kopyczyńce, dnia 25 marca 1914.

G. Zl. E. 2334/13 (6) (5782 1—3)

Versteigerungsedikt und Aufforderung zur Anmeldung.

Auf Antrag der betreibenden Partei Mährisch Agrar und Industriebank Filiale in M. Ostrau findet am 29 April 1914 vorm. 10 Uhr bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 5 auf Grund der ad E. 1569/12 genehmigten Bedingungen die Versteigerung folgender

Liegenschaften statt: Einl. Zahl 464 Grundbuch Skałat das Wohngebäude mit einem Stockwerk sammt Zugehör.

Schätzwert 34 266 K. 14 h.

Geringstes Gebot 17.133 kor. 07 h.

Zur Liegenschaft Grundbuch Skałat Einl. Z. 464 gehört folgendes Zubehör: Brunnen mit eisener Pumpe, Wasserleitung das eiserne Haustor in Schätzwerte von 1000 K.

Unter dem geringsten Gebote findet ein Verkauf nicht statt.

K. k. Bezirksgericht Abt. II.

Skałat, am 23 März 1914

L. cz. E. 2016 13 (8) (5834)

Edykt licytacyjny oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Michała Hawczaka w Wiszence, odbędzie się dnia 15 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. II. na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 16 ks. gr. Suchowola 1/2 realności wiejskiej z budynkami,

b) lwh. 356 ks. gr. Suchowola 1/2 moczaru i łąki.

Wartość szacunkowa:

ad a) 3924 kor. 40 h.,

ad b) 506 kor. 90 h.,

Najniższa oferta:

ad a) 2616 kor. 27 h.,

ad b) 337 kor. 93 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Janów, dnia 14 marca 1914.

L. cz. E. 306 14 (5846)

Edykt licytacyjny.

W dniu 20 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya realności lwh. 1831 gm. kat. Rakszawa obejmującej grunt o obszarze 1 ha. 94 ar. 46 m.

Wartość szacunkowa 1900 kor. 14 h.

Najniższa oferta 1266 kor. 76 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Łańcut, dnia 23 marca 1914.

L. cz. E. XI. 99/14 (12) (5742)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Samuela Sahreibera, odbędzie się dnia 22 maja 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 48 ks. gr. Borki wielki 1/4 część ogrodu i roli,

b) lwh. 360 ks. gr. Borki wielkie rola.

Wartość szacunkowa:

ad a) 551 kor. 25 h.,

ad b) 600 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 367 kor. 50 h.,

ad b) 400 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Tarnopol, dnia 14 marca 1914.

L. cz. E. 2392/13 (4) (5799)

Edykt.

Dnia 20 maja 1914 o godzinie 8·45 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 512 gm. Demycze Jakóba i Chai Weich własnej składającej się z domu drewnianego.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 13.190 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 6595 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 26 marca 1914.

L. cz. E. 5137/13 (4) (5800)

Edykt.

Dnia 20 maja 1914 o godzinie 9·15 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biuruze Nr 19 odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 253 gm. Popielniki Mikołaja Gembosza Andrija własnej składającej się z roli.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 460 kor. 25 h.

Najniższa cena wynosi 306 kor. 84 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 26 marca 1914.

L. cz. E. 7893/13 (3) (5687)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Hali z Selzerów Eidelbergowej, odbędzie się dnia 25 maja 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 11 na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) ks. gr. Sassów lwh. 1970 pb. 481 obszaru 6737 m kw. z domem murowanym

b) ks. gr. Sassów lwh. 1951 częścią las, częścią grunta orne z chatą drewnianą na pgrt. 2865/1 stojącą.

Wartość szacunkowa:

ad a) realność z przynależytościami 6260 kor.,

ad b) 36.720 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 6173 kor. 32 hal.,

ad b) 24.480 kor.

Do realności lwh. 1970 ks. gr. Sassów należą następujące przynależności: 2 konie, wóz, sanie, 1 mały wózek oszacowane na 324 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 25 marca 1914.

L. cz. E. 5996/13 (5797)

Edykt.

Dnia 27 maja 1914 o godz. 8 15 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 1032 gm. Trójca Iwana i Jeryny Susak własnej, składajacej się z roli i lasu, oraz nieukończonego domu.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 2362 kor. 45 hal.

Najniższa cena wynosi 1574 kor. 97 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których, niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 27 marca 1914.

Konkursa.

L. cz. Prez. 406/14 (4) (5616 3—3)

Konkurs.

Przy sądzie powiatowym w Dąbrowie jest do obsadzenia posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Wymagana jest znajomość czynności kancelaryi sądowej i biegłe pisanie na maszynie, a pożądana jest znajomość stenografowania.

Kandydaci i kandydatki mają wnieść tu należycie udokumentowane podania najdalej do dnia 20 kwietnia b. r. pszy należytem wykazaniu wymogów z § 73 i § 2 L. 1, 2, 4, 5, 6, 8 rozp. Minist. z d. 25 stycznia 1914 Nr. 31 Dz. u. p.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 30 marca 1914.

L. 1309 14 (5584 3—3)

Kokkurs.

Wydział powiatowy Kamionecki rozpisuje niniejszem konkurs celem obsadzenia posady inżyniera drogowego z płacą roczną 2800 koron, z dodatkiem aktywalnym 600 koron, tudzież z 3 czteroleciami po 300 kor. Za podróże urzędowe pobierać będzie inżynier po 6 koron dyety i po 45 hal. od kilometra.

Po roku zadawalającej służby uzyskać może inżynier stabilizacyę z prawem do emerytury a z czasem także wyższe pobory.

Podanie o nadanie posady tej obejmujące przebieg życia kandydata wnoszone być mają do tutejszego Wydziału Rady powiatowej najdalej do 30 kwietnia 1914.

Do podania dołączyć należy:

1. metrykę urodzenia stwierdzającą, że nie przekroczył 40 lat życia,

2. świadectwo zdrowia,

3. dowody odbycia studyów politechnicznych i świadectwa złożonych obydwóch egzaminów państwowych.

Odbyta praktyka przy budowie i konserwacyi dróg, jakoteż dokładna znajomość w słowie i piśmie, obydwóch języków krajowych jest niezbędnie wymagana.

Obsadzenie posady nastąpi zaraz po upływie konkursu.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Kamionka str., dnia 31 marca 1914.

Wiceprezes:

Cegielski.

L. 42.389/II. (5583 3—3)

Konkurs

na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym:

1. w Zakopanem 3 z poborami 3 klasy 3 stopnia, ryczałtem 546 koron rocznie na służącego i ewentualnem wynagrodzeniem 1800 koron rocznie za jazdy posłańcze 2 razy dziennie do urzędu pocztowego Zakopane 1 i z powrotem,

2. w Witwicy z poborami 3 klasy 4 stopnia i ryczałtem 504 kor. rocznie na służącego.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 9 kwietnia b. r.

Lwów, dnia 27 marca 1914.

Prezydent:

Wopaterni.

L. cz. Prez. 339/14 (6) (5803 2—3)

Przy tutejszym sądzie jest do objęcia zaraz posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Od kandydatów wymagana jest znajomość służby kancelaryjnej sądowej i biegłe pisanie na maszynie Underwood.

Udokumentowane podania wnosić należy do naczelnictwa sądu do dnia 12 kwietnia b. r.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żmigród, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. Prez. 315/14 (4) (5804 2—3)

Konkurs.

Sąd powiatowy w Żywcu przyjmie natychmiast stałego pomocnika kancelaryjnego za dziennem wynagrodzeniem w kwocie 2 kor. 85 hal.

Wymagana jest biegłość w pisaniu na maszynie Underwood.

Pierwszeństwo mają kandydaci obznajomieni dokładnie z agendą w dziale niespornym, oraz w hipotece szczególnie zaś w arkuszach zgłoszeń.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Żywiec, dnia 3 kwietnia 1914.

L. 568/1 ex 1914 (5674)

Ogłoszenie konkursu.

Na posadę lekarza c. k. kolei państwowych w Sanoku ogłasza niniejszem konkurs.

Okręg lekarza kolejowego w Sanoku obejmuje miejscowości położone wzdłuż przestrzeni od km. 82·0 do 113·0 linii kolejowej Stróże-Zagórz nie dalej jak 4 km. od toru kolejowego, stacye kolejowe Zarszyn, Nowosielce-Gniewosz, Sanok przystanki Besko, Dąbrówka i strażnice Nr. 58 do 78 włącznie.

Do obowiązków lekarza kolejowego należy w pierwszym rzędzie leczenie członków kasy chorych, icc żon jak również dzieci do 18 roku życia, zamieszkałych w obrębie przydzielonego okręgu lekarskiego i czynności dotyczące służby zdrowia w przydzielonym okręgu okręgu odnośną instrukcyą bliżej określone.

Kompetenci o posadę tę powinni dokumentami udowodnić, że są:

1. poddanymi austryackimi,

2. władają językiem polskim i niemieckim,

3. uzyskali dyplom doktora wszech nauk lekarskich.

Kompetenci, którzy wykażą się dłuższą praktyką szpitalną, w szczególności na oddziale położniczym i chirurgicznym będą uwzględnieni w pierwszej linii.

Oprócz tego powinni przedłożyć:

4. poświadczenie lekarza naczelnego jednej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, że ubiegający się o posadę powyższą odpowiada wymogom co do zdrowia w ogólności, w szczególności zaś, że posiada normalny zmysł słuchu i zdolności odróżniania barw,

5. deklaracyę, że petent na wypadek nadania mu posady lekarza c. k. austr. kolei państwowych przyjmie inne posady tylko za poprzedniem zezwoleniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych względnie c. k Dyrekcyi kolei państwowych.

Z posadą tą połączone jest honoraryum 1100 koron i ryczałt na objazdy 1200 kor. rocznie oprócz tego osobne wynagrodzenie za czynności lekarskie, dotyczącą instrukcyą bliżej określone.

Kandydaci na posadę w mowie będącą winni w podaniu, zaopatrzonem znaczkiem stemplowym na 1 kor. oprócz dat, dotyczących ich, podać czy i z jakimi poborami zajmują stałe posady i czy z posadami temi połączone jest prawo do emerytury.

Podania należy wnieść najpóźniej do 20 kwietnia b. r. do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w Krakowie.

Kraków w marcu 1911.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

Upadłości.

L. cz. S. 24/13 (89) (5865)

W konkursie Jana Zygmunta Kazimierza 3 im. Demetra ze Lwowa wystąpił p. zarządca masy z wnioskiem, ażeby ogół wierzycieli wybrał nowego zarządcę masy ponieważ dotychczasowy zarządca składa ten urząd.

Celem powzięcia uchwały w tym kierunku wyznacza się audyencyę na dzień 16 kwietnia 1914 o godzinie 11 przed południem w c. k. sądzie krajowym cywilnym we Lwowie w biurze Nr. 18.

Na tę audyencyę wzywa się wierzycieli konkursowych.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. S. 6/9 (39) (5678)

Edykt.

Uchwałą tut. sądu z 13 września 1909 S. 6/9 (1) otworzony konkurs do majątku Gedaliego Majusa uznaje się po myśli § 154 ord. konk. za ukończony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 21 marca 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. III. 39/14 (1) (4904)

Edykt.

Przeciw Maryi Judzińskiej i Janowi Judzińskiemu z Łodyny nowej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kamionce strumiłowej przez Leona Masłowskiego w Kupczy pozew o 258 kor. 72 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawa na dzień 23 go marca 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 34.

Celem strzeżenia praw kuratorów ustanawia się p. adwokata dr. Krówczyńskiego w Kamionce strumiłowej kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka strum, dnia 7 marca 1914.

L. cz. C. VII. 142/14 (1) (5180)

Edykt.

Przeciw Antoni mu Zacharyasiewiczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czortkowie przez Kaspra Rysiakiewicza w Czortkowie pozew o 280 koron zpn.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do rozprawy na dzień 31-go marca 1914, o godz. 9 przed południem, w tutejszym sądzie, sala rozpraw Nr. 25.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Brunsteina, adwokata w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie ku-

randa w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Czortków, dnia 19 marca 1914.

L. cz. Nc. VI. 564/13 (4) (5829)
Edykt.
Dnia 19 stycznia 1910 znaleziono na dworcu kolejowym w Tarnopolu kwotę 1060 koron.
Wzywa się przeto właściciela, by w terminie 1 roku od dnia ogłoszenia po raz 3-ci niniejszego edyktu należycie wykazał swe prawa do powyższej kwoty, gdyż inaczej uzyska znalazca po upływie tego terminu prawo pobierania odsetek od powyższej kwoty, a po czasie zadawnienia uzyska prawo własności.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, dnia 26 marca 1914

L. cz. C. II. 137/14 (1) (5193)
Edykt.
Przeciw nieobjętej masie spadkowej po ś. p. Ołenie z Górnyków Melnyk wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dolinie przez Markusa Leiby Bonoma w Dolinie pozew o 776 kor.
Na podstawie pozwu l. cz. C. II. 137/14 wyznacza się rozprawę dzień 30 marca 1914, o godzinie 9 przed południem.
Celem strzeżenia praw powyższej nieobjętej masy ustanawia się p. dr. Wincentego Chmielewskiego w Dolinie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną masę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki masa spadkowa nie zostanie objętą.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dolina, dnia 14 marca 1914.

L. cz. Cb. X. 255/14 (1) (5684)
Edykt.
Przeciw Leibie Reitzes i Lei Chilif, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego S. I. Lwowie przez Józefa Friedländera i Belę Singer pozew o wykreślenie ciężarów z lwh. 367/III. ks. gr. m. Lwowa.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 16 kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem, sala C
Celem strzeżenia praw Leiby Reitzes i Lei Chilif ustanawia się p. adwokata dr. Landesa we Lwowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd powiatowy Sekcya I.
Oddział X.
Lwów, dnia 31 marca 1914.

L. cz. C. IV. 10/14 (1) (4910)
Edykt.
Przeciw Julii Kohut córce Ilka, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mostach wielkich przez Danyłę Kołacznika syna Stefana w Derewni pozew o zniesienie współwłasności realności obj. lwh. 242 gminy Derewnia zpn.
Na podstawie tego pozwu wyznaczoną została ustna rozprawa na dzień 12 marca 1914, o godz. 8 przed południem, w tutejszym sądzie, w biurze Nr. 6.
Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adwokata dr. Kamma jej kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mosty wielkie, dnia 24 stycznia 1914.

L. cz. C. VI. 141/14 (1) (5843)
Edykt.
Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Piotrowi Burdzie ze Zmysłówki wniósł Wojciech Cisek pozew o zapłatę kwoty 414 kor. zpn.
Ustna rozprawa odbędzie się dnia 7-go kwietnia 1914, o godz. 9 rano, sala Nr. 1.
Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Szpunar w Łańcucie, będzie zastępywać w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Łańcut, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. C. I. 125/14 (1) (5861)
Edykt.
Przeciw Ołeksie Drapajło s. Pyłypa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Wojniłowie przez niel. Czarną Ehrlich pozew o 400 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 14 kwietnia 1914, o godz. 8 rano.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Aleksandra Elmera, adwokata w Wojniłowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Wojniłów, dnia 3 kwietnia 1914.

L. cz. C. 90/14 (1) (5769)
Edykt.
Przeciw Anastazyi z Wierchomskich Truchanowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Muszynie przez Anastazyę Wierchomską z Tylicza pozew o 280 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 15 kwietnia 1914, o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, sala Nr. 9.
Celem strzeżenia praw Anastazyi z Wierchomskich Truchanowej ustanawia się p. dr. Jakóba Kohna, adwokata w Muszynie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Anastazyę z Wierchomskich Truchanową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 27 marca 1914.

L. cz. C. 86/14 (1) (5770)
Edykt.
Przeciw Stefanowi Hołowaczowi i spół., którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Muszynie przez Bernarda Klausnera i spół. pozew o zniesienie współwłasności zpn.
Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 15-go kwietnia 1914. o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, sala Nr. 9.
Celem strzeżenia praw Stefana Hołowacza syna Pelagii ustanawia się Waśka Hołowacza w Andrzejówce kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Stefana Hołowacza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 28 marca 1914.

L. cz. Cw. 1049/14 (1) (5820)
Edykt.
Przeciw Pawłowi Kramar, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Mosesa Einlegera pozew o 900 koron i 900 kor.
Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw Pawła Kramarza ustanawia się p. dr. Nussbrechera, adw. w Tarnopolu, kuratorem
Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 4 marca 1914.

L. cz. Cw. 98/14 (4) (5819)
Edykt.
Przeciw Józefowi i Jadwidze Jurystowskim, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tarnopolu przez Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie pozew o zapłatę sumy wekslowej 7000 kor. zpn.
Na podstawie pozwu powyższego wydano nakaz zapłaty tejże sumy przeciw pozwanym.
Celem strzeżenia praw Józefa i Jadwigi Jurystowskich ustanawia się p. dr. Glogiera, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 27 lutego 1914.

L. cz. Cw. 1002/14 (1) (5818)
Edykt.
Przeciw p. Józefowi Pawlina, którego którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe, stow. zar. z ogr. por. w Skałacie, pozew o 375 kor. zpn.
Na podstawie pozwu powyższego wywydano przeciw pozwanemu wekslowy nakaz zapłaty tej sumy zpn.
Celem strzeżenia praw p. Józefa Pawliny ustanawia się p. dr. Zygmunta Leiblingera, adwokata krajowego w Tarnopolu, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 28 lutego 1914.

L. cz. C. II. 101/14 (1) (5104)
Edykt.
Przeciw Leonowi Försterowi z Zakopanego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Barucha Hollendera pozew o 35 kor., 40 kor., 306 kor. 25 hal., 55 kor. 94 hal. i 24 kor.
Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 31 marca 1914, o godzinie 10 rano.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Lewandowskiego, adwokata w Nowym Targu, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nowy Targ, dnia 23 marca 1914.

L. cz. C. I. 141/14 (5661)
Edykt.
Przeciw nieznanemu z życia i miejsca pobytu Mikołajowi Jaworskiemu Romanowi czowi synowi Michała, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Turce przez Stanisława Jaworskiego pozew o 700 kor.
Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 30 marca 1914, o godz. 9 przed południem, sala Nr. I.
Celem strzeżenia praw tegoż ustanawia się p. dr. Lubingera, adwokata w Turce, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Turka, dnia 10 marca 1914.

L. cz. Cw. 1398/14 (5599)
Edykt.
Przeciw Janowi Węgrzyn, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stryju przez Johana Wirtha ze Stryja pozew o zapłacenie sumy 800 kor. i 120 kor. zpn.
Celem strzeżenia praw Jana Węgrzyna ustanawia się p. adwokata dr. Rotha w Stryju kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Jana Węgrzyna w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Stryj, dnia 30 marca 1914.

L. cz. Cw. 564/14 (2) (5679)
Edykt.
Przeciw Mykiecie Świrskiemu, rolnikowi w Pleśniakach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Złoczowie przez Towarzystwo handlowe w Zborowie, stow. zarej. z ogr. por. w Zborowie, pozew wekslowy o 4400 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw Mykiety Świrskiego ustanawia się p. dr. Wiśniewskiego, adwokata w Złoczowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Mykietę Swirskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Złoczów, dnia 16 marca 1914.

L. cz. Cw. X. 338/14, Cw. 339/14 (1341)
Edykt.
Przeciw Moritzowi Kinzbrunner, poprzednio w Odessie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Simona Constantinowskiego pozew o 450.000 kor. i 162.000 kor. zpn.
Na podstawie pozwów wydano wekslowe nakazy zapłaty dnia 15 stycznia 1914 Cw. X. 338/14 (1) i Cw. X. 339/14 (1).
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Juliusza Teichera, adwokata we Lwowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział II.
Lwów, dnia 15 stycznia 1913.

L. cz. Cw. 11663/13 (4987)
Edykt.
Przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Mikołajowi Wróbel, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Towarzystwo kredytowe i eskontowe w Ottynii nakaz zapłaty.
Na podstawie weksla z daty Ottynia z 3 września 1911 wydano wekslowy nakaz zapłaty na kwotę 203 kor.
Celem strzeżenia praw Mikołaja Wróbla ustanawia się p. adwokata dr. Salza w Stanisławowie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Mikołaja Wróbla w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy Oddział II.
Stanisławów, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. C. IV. 176/14 (1) (5603)
Edykt.
Przeciw Michałowi Rozborskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rzeszowie przez Romana Rączego pozew o dotrzymanie umowy.
Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 20 kwietnia 1914, o godz. 4·15 po południu.
Celem strzeżenia praw Michała Rozborskiego ustanawia się p. dr. Herzhafta, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pomienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rzeszów, dnia 10 marca 1914.

L. cz. C. III. 179/14 (1) (5850)
Edykt.
Przeciw Fedkowi Kukła ze Środopolca, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Radziechowie przez Michała Aponiuk i Hrycia Bartków ze Środopolca pozew o 408 kor. 15 hal.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 18 kwietnia 1914, o godz. 8 rano, sala Nr. II.
Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Ciska w Radziechowie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radziechów, dnia 30 marca 1914.

(5586 3—3)
Ogłoszenie.
Dnia 28 marca 1914 został wpisany na listę adwokatów dr. Maryan Piotr Chołowiecki z siedzibą w Niemirowie.
Przesiedlił się adwokat dr. Stanisław Nowodworski z Kołomyi do Kosowa.
Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 31 marca 1914.

L. cz. Nc. I. 26/14 (1) (5650 3—3)
Edykt.
W sprawie ustalenia odszkodowania za grunta dodatkowo wywłaszczone pod budowę kanału Odra-Wisła, a położone w gminach Skawina i Samborek, ustanawia się dla wywłaszczonych niewiadomych z miejsca pobytu, lub którym z jakiegokolwiek powodu odnośnych uchwał doręczyć nie można, kuratorem ad actum p. Juliana Kulczyckiego, sekretarza magistratu w Skawinie.
Audyencyę celem zbadania i ustalenia okoliczności mających wpływ na wysokość odszkodowania mającego się zapłacić przez Skarb Państwa wyznacza się na miejscu dnia 3 kwietnia 1914 w Skawinie o godzinie 10 przed południem w Samborku o godzinie 1 po południu.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Skawina, dnia 25 marca 1914.

L. cz. Cg. I. 401/1 (6) (5682 2—3)
Edykt.
Przeciw Teodorowi Zgóralskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie przez Mirona Zgóralskiego w Brodach, pozew o 2813 kor. 32 hal. zpn:
Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 28 kwietnia 1914, o godzinie 8·30 rano, w tutejszym sądzie, biuro Nr. 5.
Celem strzeżenia praw Teofila Zgóralskiego ustanawia się p. adwokata dr. Itamara Eidelberga w Złoczowie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie tegoż Mirona Zgóralskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki

on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Złoczów dnia 25 marca 1914.

Ч. сп. Цв. 641 14 (5811)

Е д и к т.

Против Якови Пясковскому, котрого місце побуту не в відоме, внесло Товариство кредитове „Згода", стов. зар з обм. порукою в Копичиньцях в ц. к. Суді окружнім в Чорткові позов о заплату 599 кор. 76 сот.

На підставі позву видано наказ заплати.

Для стереженя прав установляє ся п. адв. др. Марґулеса в Чорткові, куратором.

Тойже куратор буде Яна Пясковского в згаданій справі на его небезпеч ність і кошта так довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд окружний, Відділ II.
Чортків, дня 15 марта 1914.

Ч сп. Цв. 406/14 (1) (5810)

Е д и к т.

Против невідомому з місця пробуваня Андрійови Федикови до рук куратора адв. др. Сейдека, вніс Томко Бойко, господар в Звинячи через адв. др. Антона Горбачевского в Чорткові в ц к окружнім суді позов о 400 кор. зпн.

На підставі позву видано наказ заплати.

Для стереженя прав Андрія Федика установляє ся куратором п. адв. др. Сайдека, в Чорткові.

Тойже куратер буде Андрея Федика в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд окружний, Відділ II.
Чортків, дня 7 марта 1914.

Ч. сп. Ц. I. 140/14 (1) (5776)

Е д и к т.

Против Пилипови Маркута і Анні з Гуцуляків Маркута, котрих місце побуту не є відоме, вніс Юрко Данищук син Петра з Голоскова в ц. к. суді повітовім в Отинії позов о заплачене 243 кор. з прин.

На підставі позву визначена зістала авдиенция на день 5 мая 1914 о години 9 перед пилуднем.

Для стереженя прав Пилипа Маркути і Анни з Вуцуляків Маркутя установляє ся пана Василя Соловчука, господаря в Голоскові, куратором.

Тойже куратор буде зізваних в згаданій справі на еї небезпечність і кошта так довго заступати, як она або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.
Отинія, дня 4 цьвітня 1914.

Ч. сп. Ц. X. 96 14 (2) (5743)

Е д и к т.

Против Натеї Палатовскій замуж. Заградник, котрої місце побуту не є відоме внесли Іван і Марія Палашовскі з Мшаньця в ц. к. повітовім суді в Терноноли позов о заплату 440 кор. з прн.

На підставі позву того визначено термін до устної розправи на день 6 мая 1914 о 9 годині перед полуднем в тут. суді, комната ч. 18.

Для стереженя прав пізваної установляє ся п. адвоката др. Ізидора Вальдмана в Тернополи, куратором.

Тойже куратор буде пізвану в згаданій справі на еї небезпеку і кошта так довго заступати, аж она або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ X.
Тернопіль, дня 26 марта 1914.

Ч. сп. Ц. I. 162/14 (1) (5606)

Е д и к т.

Против Насті Небельскої зам. Колос. котрої місце побуту не є відоме, вніс Іван Підгірний, господар в Селисках в ц. к. суді повітовім в Бібрці позов о 245 кор.

На підставі позву визначено розправи на день 9 цьвітня 1914 о год 8 30 перед полуднем, в суді нисше вимінeнім, бюро ч. 6.

Для стереженя прав Насті Небельскої зам. Колос установляє ся п др. Нусбавма, адвоката в Бібрці, куратором

Тойже куратор буде Настю Небельску з м. Колос в згаданій справі на еї небезпечність і кошта так довго заступати, аж она або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ I.
Бібрка, дня 20 марта 1914.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1913 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{42}}$, 6^{22}□), 7^{25}, **8^{45}**, 9^{55}, 1^{10}*), **1^{25}**, **2^{20}**§), 5^{30}, $7^{\underline{51}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{40}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.
†) z Gródka Jagiell. od 1 czerwca do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

Z Podwołoczysk: 7^{15}, 11^{25}, **1^{47}**§), **2^{15}**, 5^{25}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)
†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{07}}$**, 5^{23}††), $5^{\underline{43}}$*), 7^{40}, 10^{28}†), **1^{45}**, 5^{35}, **$6^{\underline{31}}$**, $9^{\underline{26}}$
*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{20}, 9^{00}, 11^{40}, $6^{\underline{20}}$, $11^{\underline{00}}$, $11^{\underline{42}}$§)
§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{45}, 9^{55}, 1^{48}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{05}, 1^{00}, $7^{\underline{38}}$

Z Jaworowa: 8^{04}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 9^{50}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze":

Z Podwołoczysk: 6^{56}, 11^{05}, **1^{33}***), **1^{58}**, 5^{06}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)
†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)
*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Ze Stojanowa: 9^{31}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków":

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $3^{\underline{03}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)
*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{35}}$, **8^{25}**, 8^{32}, 1^{26}†), **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{40}*), 5^{50}, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$
*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

Do Podwołoczysk: 6^{08}, 10^{40}, **2^{00}**, **2^{45}**§), 2^{55}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{15}}$
†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{45}}$**, 6^{10}, **9^{10}**, 10^{03}, **2^{30}**, 3^{12}*), $5^{\underline{52}}$†), $7^{\underline{50}}$††), $11^{\underline{00}}$
*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 7^{25}, 10^{02}§), 1^{50}, $6^{\underline{50}}$, $8^{\underline{15}}$, $11^{\underline{25}}$
§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{52}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{50}, 2^{35}, $7^{\underline{50}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, $6^{\underline{31}}$

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}

Do Stojanowa: 8^{05}, $6^{\underline{00}}$

z dworca „Lwów-Podzamcze":

Do Podwołoczysk: 6^{23}, 11^{00}, **2^{14}**, **2^{58}***), 3^{12}†), $9^{\underline{02}}$, $11^{\underline{33}}$
†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{34}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)
*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Do Stojanowa: 8^{22}, $6^{\underline{17}}$.

z dworca „Lwów-Łyczaków":

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{53}*), 5^{36}, $7^{\underline{45}}$*), $10^{\underline{59}}$§)
*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie $6^{\underline{55}}$
codziennie: od 1 maja do 30 września $7^{\underline{26}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{37}, 11^{00}, 3^{41}, 5^{15}, $9^{\underline{30}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 3^{41}, $9^{\underline{30}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia $1^{\underline{54}}$

Z Janowa:
codziennie: od 16 maja do 15 września $9^{\underline{11}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{25}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 sierpnia $10^{\underline{10}}$.

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{00}
codziennie: od 1 maja do 30 września 4^{21}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{24}, 10^{05}, 2^{25}, $6^{\underline{15}}$, $8^{\underline{35}}$
w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 2^{25}, $8^{\underline{35}}$
od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{47}

Do Janowa:
codziennie: od 16 maja do 15 września 3^{03}
od 1 czerwca do 31 sierpnia 10^{15}.
w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 września 1^{11}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym kat. od 11 maja do 8 września $2^{\underline{25}}$

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczór do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

C. k. austryackie koleje państwowe.

Rozkład jazdy

pociągów pośpiesznych i expresowych, którymi wóz sypialny kursuje wprost z Podwołoczysk do (Nizzy) Cannes od 12 listopada b. r. do 10 maja 1914 włącznie i na odwrót z Cannes (Nizza) od 16 listopada b. r. do 14 maja 1914 włącznie.

				Stacya				
niedziela, środa	10^{22}	odjazd	pociąg posp.	Podwołoczyska	pociąg posp.	przyjazd	5^{55}	wtorek, sobota
„ „	2^{45}	„	pociąg posp.	Lwów	pociąg posp.	„	1^{25}	„ „
„ „	$10^{\underline{15}}$	„	pociąg posp.	Kraków	pociąg posp.	„	6^{00}	„ „
poniedziałek, czwartek	6^{00}	przyjazd	pociąg posp.	Wiedeń dworzec kolei północnej	pociąg posp.	odjazd	$10^{\underline{15}}$	poniedziałek piątek
„ „	10^{20}	odjazd	pociąg expresowy	Wiedeń dworzec kolei połudn.	pociąg expresowy	przyjazd	5^{15}	„ „
„ „	7^{58}	przyjazd	pociąg expresowy	Pontebba	pociąg expresowy	odjazd	7^{14}	„ „
„ „	$8^{\underline{10}}$	odajzd	pociąg expresowy		pociąg expresowy	przyjazd	7^{13}	„ „
„ „	$11^{\underline{50}}$	przyjazd	pociąg expresowy	Wenecya	pociąg expresowy	„	$2^{\underline{32}}$	„ „
wtorek, piątek	4^{15}	„	pociąg expresowy	Medyolan	pociąg expresowy	„	$10^{\underline{10}}$	niedziela, czwartek
„ „	7^{55}	„	pociąg expresowy	Genewa	pociąg expresowy	„	$6^{\underline{15}}$	„ „
„ „	12^{03}	„	pociąg expresowy	San Remo	pociąg expresowy	„	2^{03}	„ „
„ „	12^{30}	„	pociąg expresowy	Ventimiglia	pociąg expresowy	odjazd	$1^{\underline{35}}$	„ „
„ „	11^{55}	odjazd	pociąg expresowy		pociąg expresowy	przyjazd	12^{19}	„ „
„ „	12^{17}	przyjazd	pociąg expresowy	Mentona	pociąg expresowy	„	12^{02}	„ „
„ „	1^{14}	„	pociąg expresowy	Nizza	pociąg expresowy	„	11^{09}	„ „
„ „	2^{18}	„	pociąg expresowy	Cannes	pociąg expresowy	odjazd	10^{23}	„ „

Powyższe odjazdy i przyjazdy pociągów wyrażone są na szlaku Podwołoczyska-Ventimigla wedle czasu środkow.-europ. zaś na szlaku Ventimigla-Cannes, wedle czasu paryskiego (12·00 g. wedle czasu środk.-europ.) 11·00 wedle czasu paryskiego).

W innych dniach tygodnia od 13 listopada do 8 maja 1914 wóz sypialny po przybyciu do Wiednia na dworzec kolei północnej, zostanie przestawiony na dworzec kolei południowej, a podróżni po przybyciu na dworzec kolei połudn. przesiąść się muszą do pociągu ekspresowego, Wiedeń-(Nizza)-Cannes i naodwrót.

Podróże morskie

dla wypoczynku i rozrywki

parowcem austryackiego **Lloydu „THALIA"**

V. Podróż do Marokko, na wyspy Kanaryjskie i do Hiszpanii od 21 kwietnia do 21 maja: Tryest, Korfu, Palermo, Algier, Gibraltar, Tanger, St. Cruz (Port Orotava), Madaira, Cadyx (Sevilla), Malaga (Granada), Palma de Malona, Barcelona, Monte Carlo, Genua.

Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 700·—.

VI. Do Hiszpanii, Portugalii i na północ od 24 maja do 15 czerwca: Genua, Monte Carlo, Barcelona, Valencia, Malaga (Granada), Gibraltar, Tanger, Cadyx (Sevilla), Lizbona, Arosa Bay (Sant Iago), Cowes (wyspa Wight), Amsterdam.

Podróż wraz z utrzymaniem począwszy od K. 450·—.

W lecie odbędą się trzy podróże na północ.

Zamówienia przyjmuje **Agencya Austr. Lloydu dla Galicyi. Biuro miastowe c. k. kolei państwowych we Lwowie, ul. Jagiellońska l. 3.**

Adres telegr. „Stadtbureau". Telefon Nr. 234.

Prawdziwe materye berneńskie
Sezon wiosenny i letni 1914.

1 KUPON mtr. 3·10 długi kompletny garnitur męzki surdut, spodnie i kamizelka kosztuje **tylko**

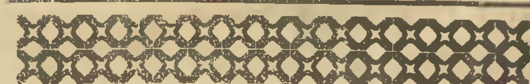
1 kupon 7 koron
1 kupon 10 koron
1 kupon 15 koron
1 kupon 17 koron
1 kupon 20 koron

1 kupon na czarny ubior salonowy **20 kor.**, tudzież materye na zarzutki, loden dla turystów, kamgarny jedwabne, materye na suknie damskie rozsyła po cenach fabrycznych, znany jako rzetelny i solidny

SKŁAD FABRYCZNY SUKNA
SIEGEL-IMHOF w BERNIE (Morawy)
(Próbki darmo i opłatnie).

Korzyści dla prywatnych odbiorców, wynikające ze sprowadzania **wprost** sukna od firmy Siegel-Imhof są **znaczne. Stałe, najtańsze ceny. Wielki wybór.** Ściśle według próbek, najdokładniejsze wykonanie nawet małych zleceń przy zupełnie świeżym towarze.

Lwów, ul. Akademicka 8.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie. Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

BILETY do wagonów sypialnych w kraju i zagranicą
wydaje **Biuro miastowe**
C. k. Kolei Państwowych we Lwowie
St. Sokołowskiego (Pasaż Hausmana 9)
obecnie
ul. Jagiellońska Nr. 3.
— 234. — Telefon — 234. —
Adres telegraficzny: Stadtbureau.

Obwieszczenie.

Na odbytem dnia 4 kwietnia 1914 Ogólnem Zgromadzeniu Akcyonaryuszów Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie zapadły następujące uchwały:

1. Na wniosek Komitetu Rewizyjnego zatwierdzono zamknięcie rachunków za rok 1913 i udzielono Radzie Zawiadowczej absolutoryum.

2. Dywidendę za rok 1913, ustanowiono w kwocie:

K. 24·— za akcyę, czyli 6 prc.,

a wypłata tejże nastąpi od dnia 1 lipca 1914, za ściągnięciem kuponu Nr. 7, zaopatrzonego terminem wypłaty „1 lipca 1914".

3. Do zwyczajnego funduszu rezerwowego przekazano kwotę K. 15.100·57.

4. Do funduszu zabezpieczenia listów zastawnych wcielono sumę K. 15.100·57.

5. Do funduszu pensyjnego urzędników i sług Banku przydzielono kwotę K. 20.000·—.

Do Komisyi Rewizyjnej wybrano:

PP. Jakóba Weissa i Tadeusza Winiarza jako członków, oraz P. Dawida Dominika, jako zastępcę.

Kraków, dnia 4 kwietnia 1914.

Bank Galicyjski dla handlu i przemysłu.

(Przedruk nie będzie płacony).

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne
miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACYE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą, w miejscu lub wysyłką na prowincyę po cenach redakcyjnych
Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.
Agencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

HERBATY
chińskie i angielskie, ciemno naciągające o wybornym smaku i aromatyczne
poleca
HANDEL HERBATY i KAWY
EDMUNDA RIEDLA
c. k. nadwornego dostawcy
we Lwowie, ul. Teatralna 3.
Proszę żądać szczegółowych cenników.

OGŁOSZENIE.

VII. WALNE ZGROMADZENIE

Kupieckiego Towarzystwa bankowego dla handlu i przemysłu w Jaśle
Stow. zarejestr. z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną
odbędzie się
dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Towarzystwa z następującym Porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1913.
3. Wnioski Rady Nadzorczej co do udzielenia Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za rok 1913.
4. Wybór Dyrekcyi (dwóch Dyrektorów) na lat 6.
5. Wybór dwóch członków Rady nadzorczej.
6. Wnioski członków.

Zauważa się że na wypadek braku kompletu odbędzie się ponowne Walne Zgromadzenie tego samego dnia o godz. 4 po południu z powyższym porządkiem dziennym, które bez względu na ilość obecnych członków, będzie prawomocnie obradować i uchwalać.

RADA NADZORCZA
Kupieckiego Tow. Bankowego dla handlu i przemysłu w Jaśle
Stow. zarejestr. z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną.

Prezes: **Hedoch Peller.**

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem Jana Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.